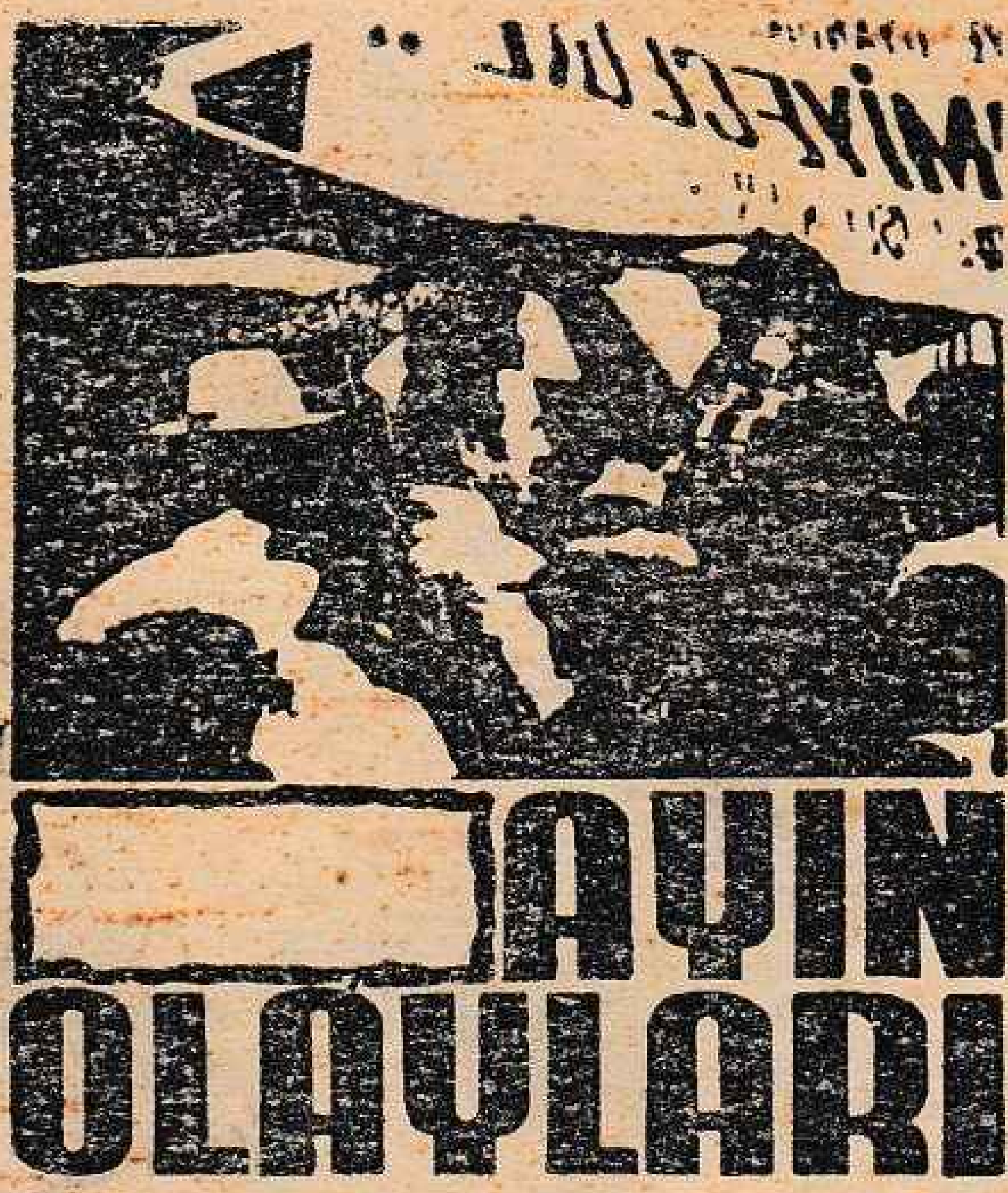

gençlik
dergisi
MAYIS HAZİRAN 1970 7/2
GENÇLİK
YIĞINLARA
ULAŞACAKTIR

SUNGURLAR'DA İŞGAL SONA ERDİ :

Sungurlar Kazan Fabrikasında 650 işçinin işverene karşı yürüttüğü grev ve işgal sona ermiştir. İşçilerin, toplu olarak patronun sendikası Çelik - İş'ten çıkarak Maden - İş'e geçmek istemesi ve işverenin bunu kabule yanaşmaması sonucu grevle başlayan Sungurlar'daki direniş, 12 işçinin işten çıkarılmasıyla işgale dönüşmüştü. Olaylar giderek işçi - polis çatışmasına ve fabrikanın jandarma tarafından kuşatılmasına yol açmıştı.

Sungurlar işçileri, patrona karşı mücadelelerinde grev ve işgal gibi silâhları kullanarak, işverene Maden - İş sendikasını muhatap olarak kabul ettirmişler ve işten atılan 12 arkadaşlarının geri alınmasını sağlamışlardır. Vali, işveren ,Maden - İş sendikası ve işveren temsilcileri arasında imzalanan ortak protokolde, işçilerin işgal süresi içindeki yevmiyelerinin ödenmesi, bir haftalık ücret avansı verilmesi, savcılığa veya mahkemeye gidecek işçilerin ücretsiz izinli sayılması ve işverenin işgal fiilinden dolayı şahsî dava açmaması gibi esaslar da yer almaktaadır.

3 BİN FINDIK ÜRETİCİSİ YÜRÜYÜŞ YAPTI :

"Fındık bizim canımız, tefeci düşmanımız" diyen Karadenizli fındık üreticileri, Giresun'un Bulancak ilçesinde bir miting ve gösteri yürüyüşü yapmışlardır. Fındık üreticilerinin yürüyüşü önceden izin alındığı halde engellenmek istenmiştir. Çeşitli çevrelerin baskıları sonucu, Miting Tertip Komitesinden Demircili köyü muhtarı Genceğa polis tarafından tutuklanmıştır. Ancak, üreticiler hükümet binasını kuşatarak, iktidar, tüccar ve Fisko Birlik aleyhinde yaptıkları gösterilerle, muhtarı geri almışlardır.

Fındık ürününün taban fiyatının günün şartlarına göre tespit edilmesini isteyen fındıkçılar, kullandıkları tüketim malları fiyatlarının her yıl arttığını, buna karşılık fındık fiyatlarının sabit kaldığını söyleyerek haklarını alıncaya kadar direnmeye karar vermişlerdir.

Ordu'lu fındık üreticileri, Fisko Birliğin sömürüsüne son vermek için yeni bir ortaklık kuracaklarını açıklamışlardır. Soyguncular ve işbirlikçilerin yatağı olan Fisko Birlik'ten ayrılan Ordu'lu fındıkçılar, Giresun'lu fındık üreticilerine de yeni kuracakları ortaklığa girmeleri için çağrıda bulunmuşlardır.

GES - İŞ TÜM ENGELLEMELERE RAĞMEN DİRENDİ :

Devlet Su İşleri Müdürlüğü ile toplu - iş sözleşmesi görüşmelerinden bir sonuç alamayan Ges-İş 125 işyerinde kademeli olarak greve başlamıştı. Hükümet olayın başından beri grevi önlemek için çeşitli engelleme yollarına başvurmuş ve nihayet Bakanlar Kurulu "memleket sağlığı ve millî güvenliği bozucu nitelikte" gördüğü için grevi bir ay süre ile ertelemiştir. Bu, Bakanlar Kurulu'nun geçtiğimiz aylar içinde aynı gerekçe ile ertelediği, un fabrikası işçilerinin grevinden sonra ikincisidir.

Grev nedeniyle özellikle Güney illerinde binlerce metrekare arazi sulama kanallarının kapanması ile susuz kalmıştır. Sulanamayan 800 bin dönüm arazi üzerinde yaşayan köylülerle, grev yapan işçileri karşı karşıya getirmek için bazı AP've yakın Çiftçi kuruluşları ve DSİ yöneticileri büyük çaba sarfetmişlerdir. Daha önce dekar başına 13 lira sulama ücreti alan DSİ bugün 23 lira alırken, işçiye 50 kuruşluk zammı vermemektedir. İşçiler, "Tarafsız Yönetim", "Ekmeği ekmeğe katık etmekten usandık", "Bir bölünmez bütünüz" gibi sloganlarla direnişlerini sürdürmüşlerdir.

Daha sonra Devlet Bakanı Refet Sezgin'in aracılığıyla anlaşmazlık çözümlenmiş ve isteklerin büyük bir kısmı kabul edilmiştir.

HASIRALTI EDİLEN GENEL GREV HAKKI :

Türk - İş'in Erzurum'da başlayan 8. Kongresinde en önemli konu "Genel Grev" hakkıydı. Bu önemli konu sarı sendika yöneticileri ve patron sözcüsü bakanların işbirliği sonucu başarılı bir şekilde hasıraltı edilmiştir. 136 delegenin imzasını taşıyan önerge ile ortaya çıkan "Genel Grev hakkı sorunu bir anda ortalığı karıştırmıştır. Birleşik Amerika, İngiltere, Batı Almanya ve İsrail gibi emperyalist ülkelerin işçi temsilcilerinin Türk - İş'i öven konuşmaları, bu kez yerlerini, sarı sendikacısı ile burjuva bakanı ile işçiler için sadece ve sadece ekonomik mücadeleyi öneren, işçilerin yaptıkları işgalleri kınayan, patronlu işçi mesajlarına bırakmıştır.

Bu arada CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit Çalışma Bakanı iken yaptıklarından nadim olup, çıkmıyacağını bile bile genel grev kararını desteklemiştir. Buna karşılık Yol - İş sendikasının, "İşçilerin ülke sorunlarına sınıfsal açıdan bakmaları ve halktan yana bir idare kurmak için çaba sarfetmek", "Toprak ağalığını tasfiye etmek ve toprak reformunu gerçekleştirmek", "Dış ticaretin devletleştirilmesi" gibi devrimci önerileri ciddiye alınmamıştır.

Genel grev kararını erteleyen Türk - İş yöneticileri, grevden kaybedilen günleri en az, iş kazalarında ise dünya birincisi olan bir ülkenin sendikacıları olmakla övünebilirler.

ESKİŞEHİR İKTİSADİ VE TİCARÎ İLİMLER AKADEMİSİNDE FAŞİST BASKILAR

Üç gün süren kapatma kararının sona ermesi üzerine "sınavların ertelenmesi" isteği okul yöneticileri tarafından "altında gizli emeller" yattığı gerekçesiyle reddedilince, Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinde tüm öğrenciler bu aşağı-

lık zihniyete karşı direnmeye karar verdiler. Öğrenciler'in bu tepkisi karşında alışılagelmiş bir usül olan "toplum polisi çağırma" derhal tekrarlanmış, ne var-ki bu kez de öğrenciler okulu işgal ederek mücadeleye devam etmişlerdir.

Toplum polisinin okula girmesini ve okul yöneticilerinin tutumunu yermek amacıyla şehirde bir yürüyüş yapan devrimci öğrenciler yer yer, polisin ve çıkarcıların kiraladıkları satılmışların saldırısına uğramıştır. Burjuva basınında "halk öğrencileri dövdü" veya "Halk ile öğrenciler çatıştı" şeklinde çıkan haberlerin, aslında hangi zihniyetin ürünü olduğu, açıkça ortadır. İktidarın ve hakim çevrelerin, Eskişehir'deki devrimci hareketleri engellemek ve devrimcileri sindirmek amacıyla kiraladıkları köpeklere Halk adını yakıştırmaya çalışmak her şeyden önce halk'a hakarettir. Devrimcilerin mücadelesi halk'a karşı değil halk içindir. Bunu domuzcasına bilen sermaye sınıfı, mücadelenin sonunda, halkların yararlanacağı mutluluklar yönünden de endişelidir, sinirlidir ve böylesine insanlık dışıdır. Halkların gerçek mutluluklarına kavuştukları günün kendi sonları olacağını çok iyi bilen bu soysuzlar, onun içindirki gazete sütunlarında da olsa halkı devrimcilere karşı gösterme çabasındadır.

Devrimci öğrenciler daha sonra okulda ve yürüyüş sırasında çıkartılan olayları protesto amacıyla okul önünde toplanarak, iktidar polisinin maketini yakmışlardır.

■ YENİ VERGİ TASARISI :

Personel Kanunu Tasarısından sonra bir tasarı daha hazırlandı. Bu, akla gelebilecek her şeye vergi koyan yeni vergi tasarısıdır. Yeni tasarı Geçici Komisyon'da tümüyle kabul edilmiştir. Böylece, zaten varolan hayat pahalılığı şimdi daha da artmaktadır. Artık, çiçek ve şekerden evlenmeye kadar her şey vergiye tabidir. Yeni vergiler ezilen sınıfların en zorunlu ihtiyaçlarına getirildiğinden, sınıflar arasındaki ekonomik dengesizliği iyice açığa çıkarmaktadır.

Saflarımızı Sıklaştıralım

Atilla ARSOY

Son günlerde faşistlerde bir dirilme, bundan da öte bir ilerleme oldu, saldırılar başladı.

Bunlar, önce Site Yurduna kendileri birkaç el ateş ettiler ve bunu devrimcilerin üzerine atarak devrimci saflara saldırı için bahane yarattılar. Sonra, Hacettepe Üniversitesine yaptıkları silâhlı saldırıda Dr. Necdet Güçlü'yü öldürdüler. Öldürülenin üniformalı bir asker olması, hem halkta hem de ordunun alt kademelerinde tepki yarttığı için bir kaatil bulmak gerekti ve birkaç kişi tutuklandı. Bu arada Site Yurdu faşistlerin işgaline uğradı ve onların silâh depoları haline geldi. Burada kalan devrimci arkadaşlar yurda sokulmadılar.

Site Yurdu bu durumdayken, öğrencilerin tedbirli bulunmadığı bir gece, polis SBF Yurduna baskın yaptı, baskından sonra da buraları göz altında tutacağını bildirdi. Baskında yakaladıkları 80 kişiden, erkek arkadaşlar dövüldüler, kız arkadaşlar ise toplum polisinin sarkıntılıklarına maruz kaldılar. Bu baskında götürülen Oktay Etiman'a ise uzun süre işkence yapıldığı öğrenildi.

Öğrenciler, yaptıkları forumda, bütün bu baskınları iktidarın üniversiteleri tatil etmek için ortam yaratmak amacıyla tezgâhladığını, bu nedenle boykota gitmeyeceklerini açıkladılar. Kanlı iktidar, oyunun sökmediğini görünce, başka plânlar tezgâhlamaya başladı. Zira, üniversitelerin tatil olması, meclisten geçirilmesi plânlanan ve işçi ve öğrencilere baskı öngören kanunlara doğacak tepkiyi önlemek, ya da hiç olmazsa azaltmak bakımından gerekli idi. Öte yandan, bu tahriklerin sonucu, öğrenciler harekete geçseydi baskı kanunlarını geçirmek ve kamu oyunun da desteğini almak kolaylaşacaktı. Bütün bu hesaplar, yalnızca, emperyalizmin Türkiye'deki kesimi olan burjuvazinin başvurduğu yöntemler değildir. Burjuvazi, öteki ülkelerde, örneğin Fransa'da da aynı oyunları oynamaktadır. Fransa'da, bizim Feyzioğlu'nun ağzının sularını akıtan, üniversite için özel bir polis teşkilâtı kurulması hazırlıkları vardır. Ayrıca baskı kanunları hazırlanmaktadır. Son olarak da, Proleter Sol adlı bir örgütün kapatılma ve onun yayın organının yazı işleri müdürlerinin tutuklanması olaylara sebep olmuştur.

Bir yandan, Site Yurdu hâlâ faşistlerin yönetimindeyken, SBF'ye yapılan baskın, Oktay Etiman'ın tutuklanması ve işkencelere maruz kalması yanı sıra kahpece işlenen son cinayet bardağı taşıran damlalardır. 22 Mayıs gecesi, Hukuk Fakültesi öğrencilerinden devrimci arkadaşımız, yiğit insan Mustafa Kuseyri, Basın Yayın Yüksek Okulu Öğrenci Derneği'nde otururken ensesinden vurularak öldürüldü.

Açıktır ki, sosyalist hareket içindeki küçük - burjuva unsurların zamansız tahrikleri sonucunda, sosyalistler, yılların mücadelesi ile kazandıkları demokratik hakların büyük kısmını yitirme durumuna gelmişlerdir. Ve şimdi sosyalistler, yitirme durumunda oldukları bu demokratik hakların yeniden mücadelesini vermek zorundadırlar. Bu ortamda tüm sosyalistlere düşen görev, egemen sınıf karşısında tek silâhımız olan ana örgütü desteklemek ve onun bayrağı altında anti-faşist eyleme girmektir.

Gençliğe düşen ikinci bir görev ise, burjuvazinin, sosyalistler ile yığınların bağını koparmak amacıyla eylemleri üniversiteye hapsetmek için yaptığı provakasyonları da göze alarak, işçi sınıfı ve emekçi yığınlarla olabildiğince bağları korumak ve daha sıkı yeni bağlar kurmaktır. Sosyalistler ve sosyalist örgütler için en büyük tehlike kitlelerden tecrit olmaktır.

GENÇLİK YIĞINLARA ULAŞMALIDIR, ULAŞACAKTIR...

Sosyalist Mücadele

GÖREVİMİZ : SINIF MÜCADELESİNDEN ASLA VAZGEÇMEMEK VE KÖY YOKSUL YIĞINLARI İLE KENT PROLETARYASI ARASINDA SIKI SIKIYA BİR İTTİFAKI ÖRGÜTLEMEKTİR.

ZEKİ KILIÇ

Sosyalist mücadele, toplumun sosyalist örgütlenmesi için proletaryanın burjuvaziye karşı giriştiği sınıf mücadelesidir.

Sınıf mücadelesi, iki amacı gerçekleştirmek için verilir :

1 — Demokratik haklar için verilen mücadele,

2 — Sosyalist iktidar için verilen mücadele.

1 — DEMOKRATİK HAKLAR İÇİN VERİLEN MÜCADELE :

Demokratik haklar için verilen mücadele; temel güç olan İŞÇİ SINIFI VE onun doğal müttefiklerinin (topraksız ve topraklı köylülerle, ulusal süreçlerini tamamlamamış devrimci halkların mücadelesini yürüten güçlerin) bu mücadele süreci içerisinde giderek;

— Çıkarlarının zıt olduğu sınıf ve tabakalardan ayrılmalarını ve uzlaşma kabul etmez zıt kutuplar oluşturmalarını,

— Demokratik mücadele için verilen mücadele içinde deneyimler kazanarak, daha dayanıklı, daha daha tecrübeli ve gelecek yeni mücadeleler için daha hazırlıklı olmalarını,

— Görünenin arkasındaki objektif gerçeği bütün çıplıklığıyla görmelerini ve bütün sömürüye karşı çıkan öz partilerinin öncülüğünde iktidara yönelmenin bilincine varmalarını sağlar.

Sosyalizmi "yayma ve tanıtma" dönemi olan Stratejik Savunma aşamasında Parti -TİP-, demokratik haklar için belli belirsiz duyulan genel özlemlerin hepsini destekledi, ve desteklemek zorundaydı Fakat kazanılan demokratik hakların uygulamasına kitlelerin eşgüdüm içinde katılmalarını örgütlemek zorunda olan TİP, bir yanda, kendi bünyesi içinde yeniden ve yeni şartlara uyacak biçimde örgütlenmek zorunda iken, bir yandan da özü itibariyle belirsiz her demokratik mücadeleyi desteklememek zorundadır. Demokratik mücadele, eğer özünde devrimci ise destelemek durumundadır. Yani bu mücadele, eğer temel güç olan işçi sınıfının doğal müttefiklerini, karşı kutup olan egemen çevrelerden uzaklaştırıp kendisine doğru çekecekse (Köy kesiminde az topraklı köylü ile topraksız köylüyü köy burjuvazisinden ayırıp, kutuplaştıracaksa, bu demokratik hak için verilen mücadele özünde devrimcidir) tam güç olarak destelemek gereklidir. Eğer verilen mücadele aile üretimini aşan üretici köylülerle, köy burjuvazisi arasında ise, ve bu mücadele süreci içinde, az topraklı köylü ile topraksız köylü, köy burjuvazisine dönüşmek üzere olan orta köylülerin yanında mücadeleye girip, bu tabakalarla mücadele içinde bütünleşiyorsa, yani giderek işçi sınıfıyla ittifaklarını sağlamlaştırması gerekirken, burjuvazinin saflarına yaklaşıyorsa, bu mücadele karşısında parti en azından hayırhah bir tarafsızlık izlemelidir. Ayrıca bu mücadelede parti, kutuplaşmayı oluşturmak ve burjuvaziye yakınlaşan doğal müttefiklerini kendine doğru çekmek üzere taktikler uygulamak zorundadır. Kısacası, bir kutbun proletarya, öteki kutbun burjuvazi olduğu platformda işçi sınıfının müttefiklerini burjuvaziye doğru kaydırabilecek her eylem ile mücadele etmek, prolteryaya yaklaştıracak her eylemi, imkân dahilinde bütün güçlerle destelemek, sosyalist mücadelenin bugünkü zorunlu stratejisidir.

2 — SOSYALİST İKTİDAR İÇİN VERİLEN MÜCADELE :

Sınıf mücadelesinin ikinci aşaması da iktidara yöneliş mücadelesidir. Bu mücadelenin iki önemli özelliği vardır :

1 — Devrimin objektif koşullarının net görülmesidir. Yani yönetilen sınıf ve tabakaların artık eskisi gibi yönetilememeleri, yönetici sınıf ve tabakaların da eskisi gibi yönetememelerinin objektif görünümüdür. Burada dikkat edilmesi gerekli nokta, sadece partinin bu durumu görmesinin yeterli olmadığıdır. Aynı şekilde, kitlelerin de objektif olarak, durumun böyle olduğunu görmeleri zorunludur.

2 — Bir başka özellik de, kitlelerce görülebilecek duruma gelen objektif koşulların objektif çelişkilerine -ki çelişkiler her zaman objektifdir- egemen olabilecek sübjektif koşulların hazırlanmasıdır. Sübjektif koşullardan anlaşılan, örgütün yeni koşullara gö-

re ve her türlü taktiği 'uygulabilecek esnekliğe kavuşturulup gelişimini tamamlamasıdır. Başka bir deyimle parti, kitleleri harekete getirebilecek ve bu kitleleri en iyi düzeyde çekip çevirebilecek duruma getirilmelidir.

Sınıf mücadeles'nin, belirtilen bu iki amacının gerçekleştirilmesi için verilecek mücadelenin başlaması, olgunlaşması ve tamamlanması ancak sosyalist mücadelenin temel aracı, siyasal iktidara yönelmiş işçi sınıfı partisinin gelişimini tamamlamasıyla mümkündür. Partimiz stratejik savunma /potansiyel toplama/ dönemin', sosyal'st bir çizgizi izleyerek tamamlamıştır. Değişen şartlara uygun bir parti bünyesinin gerekliliğ'ne inanan ve TİP. nin başlangıcından beri izlediği sosyalist mücadele çizgisinden sapmayan sosyalist devrimciler, part'yi yeniden örgütlemek üzere seferber olmuşlardır. Bu seferberlikte gençlerin de yeni örgütlenme stratejisinin temel taşı olacaklarından hiç bir sosyal'stin şüphesi olamaz. Bu görev, parti bünyesinden "militanları" çekmekle partiyi yıkabileceklerini sanan burjuvazin'n sosyalist dille konuşan içimizdeki unsurlarının bıraktıkları boşluğu, en kısa zamanda doldurmamızdır. Part', ancak örgenlerinin işlerlik kazanmasıyla, önündeki zorunlu görevi olan yeniden örgütlenmeyi gerçekleştirebilir.

T.İ.P'in çetin mücadelelerle kazandığı demokratik hakları, hiç bir güç alamıyacaktır. Karşı devrim istediği kadar hızlansın, Türkiye'deki sosyalist güçler ve anti façist güçler buna muhakkak engel olacaktır. Bu engel olma, ancak bu hakların öz barisi ve bu hakları en kıymetli varlığı olarak saklayan T.İ.P'n'n bayrağı altında yürütülebilir. Bunun için T.İ.P.'ne işlerlik kazandırmak üzere, zaman kaybetmeksizin bulunduğumuz yerin T.İ.P organlarının çevres'nde hızla kenetleşelim. Bulunduğumuz her yerin parti örgenine işlerlik kazandırmak üzere bütün gücümüzü seferber edelim.

S.G.Ö.'YÜ BEKLEYEN GÖREVLER

Bu seferberlik partili gençlerin birey olarak kaçınılmaz ödevleridir. Öte yanda, T.İ.P'nin öz yan gücü olan, yani sosyalist mücadeleyi gençlik kesimi içinde yürüten S.G.Ö. bu dar boğazda büyük sorumluluklar taşımaktadır. S.G.Ö parti üst organlarını çalışamaz hale getirmek isteyen parti yıkıcıları karşısında şimdiye dek kararlı olarak durmuş ve partilerinin sahipsiz olmadığını kafalarına çiviletmiştir. Parti organlarına hızla işlerlik kazandırmak üzere ve attığı her adımın hangi amacın gerçekleşmesine araç olacağının farkında olarak kararlı ve düzenli ilerliyen ve de gelişen S.G.Ö, partilerinin dolayısıyla kendilerinin öz varlığı olan demokratik hakların kaldırılmasına yönelik faşizan zorlamalara karşı da yine kesin tavrını takınmak, ve anti-faşist mücadelenin en düzenli savaşcıları olmak zorundadırlar. Karanlıkta gelişi güzel yumruk atan sorumsuz parti yıkıcılarının mücadeleyi düğümledikleri bugünkü keşmekeş ortamda S.G.Ö nün ik'li görevi vardır: Bir yandan parti yıkıcıları karşısında yürüttükleri tampon olma görevlerini aynı hızla sürdürmek, öte yandan küçük burjuva anarşistlerinin hazırladıkları ortamda, burjuvaziye istediği amacı elde etmek için at oynattırmamaktır. Bu ikili görevin sorumluluğunu yüklenmenin ve bu sorumluluğun gerektirdiği eylemleri kotarmanın sosyalist mücadele sürecimizin tarihi bir anı olacağına hiç kuşkumuz olmasın. Sosyalist mücadelenin öncü partisi T.İ.P. ve onun yan birimi olarak hızla gelişen S,G,Ö, burjuvaziye köy sahipsiz diye deyneksiz gez lemiyeceği bir kez daha ispat edecektir.

Unutmayalım ki sorumsuzca uygulanan her taktik, burjuvaziye kalelerimizden birini verir. Gençliğin kendi başına vereceği her karar sorumsuzdur ve sosyalist mücadeleye ihanettir. Gençlik ancak parti denetiminde sosyalist mücadeleye hizmet edebilir. Bunun aksini düşünmek, anti-sosyalist tarafta kesin yer almak olur. Bugünkü Dev-Genç'in Türk-İş anlayışında tesbit ettiği partiler üstün olma ve öğrenci gençliğin devrimin motoru olduğu yolundaki anlayışları ve bu anlayışların getirdiği eylemler işte böyle bir sapmadır.

Sosyalist mücadele adı altında yürütülen sosyal-şöven anarşist hareketler, artık olaylar karşısında yetersiz kalmıştır. Hala sürmekte devam eden ve bir süre de edecek olan bu sorumsuzca hareketlere rağmen T.İ.P. kendi mücadelesi ve yaşaması için özü olan demokratik haklardan en ufak bir taviz vermeyecektir. VE DE ANCAK, DEMOKRATİK HAKLARIN KESİN SAHİBİ OLAN T.İ.P. bu hakları gerçek anlamda savunabilir. T.İ.P.'nin dışında hiç bir güç T.İ,P, kadar tavizsiz, karalı, ve bilinçli olarak faşizme ve karşı devrime yönelik mücadelede bulunamaz. YAŞASIN T.İ.P. VE T,İ,P,'nin ÖZ SAHİBLERİ SOSYALİST DEVRİMCİLER.

YAŞASIN EMEKÇİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTÜ S.G.Ö.

İstanbul Mektubu

işçi sınıfı içinde SGÖ

İstanbul'daki Sosyalist Devrimcileri birleştirme ve giderek Sosyalist Gençlik Örgütünü İstanbul'da kurma çabaları GÜÇLÜLÜKLE sürüyor. Bu çabalar kuşkusuz, S.G.Ö. kadrosunu küçük burjuva ortamı olan Üniversitelerde genişletme üzerinde değildir.

Bilimsel Sosyalist öğretiye göre, "sınıfsal kuruluşu bakımından yığın örgütü, sınıfsal özü bakımından proletarya örgütü" ilkesine dayanan ve genel amacı "işçi sınıfına sosyalist devrimin gerçekleştirilmesinde ve giderek Sosyalist toplumun kurulmasında yardımcı olmak" olan S.G.Ö. elbette eylemlerini fabrikalarda yoğunlaştıracaktı.

İçinde bulunduğumuz ekonomik buhran döneminde ve hele toplu sözleşmelerin yapıldığı şu sıralarda İstanbul'daki S.G.Ö. militanları sürekli olarak işçi sınıfı ile organik bağlar kurdular.

Sungurlar'daki E.C.A. Pres-Döküm, Güntherm kazan, Özkardeşler cıvatadaki işgallere, İzsal (İzzet Baysalfabr) da greve, Abbott, Pfizer, Döküm ay direniş hareketlerine, ayrıca Küçükköy gecekondu yürüyüşüne, işsiz sabıkalılar yürüyüşüne ve son olarak işsizlik ve pahalılıkla savaş yürüyüşlerine destekleyici olarak katılan ve attıkları sloganlarla hareketleri sosyalist karektere dönüştürmeye çalışan S.G.Ö., miltitanlarının işçilerle doğrudan kontak kurmaları ve bu ilişkileri sürdürmeleri sonucu, ilerde resmen kurulacak S.G.Ö. İstabul Bölge kuruluşunun nüvesine 8 genç işçiyi daha katmıştır.

Sosyalist Gençlik örgütünün emekçi sınıfların gençlerinin mümkün olduğu kadar çoğunu kapsamaya yönelik bu davranışları, yığınsal yan örgüt olmaktan gelen bir özelliğidir. Bilinir ki, herhangi bir örgütün karekterini doğal ve kaçınılmaz olarak belirleyen şey, kitap kurtluğu ve ezberciliği değil, o örgütün eyleminin niteliğidir. Bu açıdan değerlendirmeyle, S.G.Ö., öteki gençlik kuruluşlarından ilke, amaç ve görev anlayışı bakımından ayrılmakta ve bu anlayışını da, işçi sınıfıyla ve özellikle işçi gençlerle ilişki kurma ve giderek örgütü içine alma yolundaki çabalarıyla kanıtlamaktadır.

İstanbul S.G.Ö. militanlarının toplu olarak katıldıkları Grev, İşgal ve öteki direniş hareketleri çok yönden sevindirici oldu. Gerek bizlerin gerek öteki fabrikalardan gelen yiğit işçi kardeşlerim'zin destekleri, direnişe geçen işç'lere moral verdi. E.C.A. Pres-Döküm'e olayın başladığı andan itibaren Arçelik, Otosan, Singer, Tasaş ve bölgedeki tüm işçiler gelerek kavganın içinde olduklarına geçeceklerini belirttiler. Yine Sungurlar'a Güntherm ve İzsal direnişlerine devrimci türkülerle akan işçi orduları, taşıdıkları pankartlardaki adı geçen fabrikalardaki işçi kardeşlerine ver diler ve sonraki günlerde de sıksık gelerek direnişlere ortak oldular. Ve böylesine güçlü işçi hareketleri sırasında b'zler, S.G.Ö. militanları işçi kardeşlerimizle, sürekli ilişkiler kurarak, meseleleri tartıştık. Emperyalizmin rezil yüzünü, patronların iktidarlarının arkasında gördüklerini

Erhan GÖMÜÇ

belirten pekçok işçi kardeşlerimizle, Kapitalizmle mücadele etmeden ABD emperyalizmine son verilemiyeceğinde kesin olarak anlaştık.

Bugün ülkemizde Anti-Kapitalist mücadelenin gereğini ortaya koyan Sungurlar işçileri; "Herşey patronlardan yana.. Fabrikayı teslim etmemiz için bizi kandırmaya gelen görevliden, arkadaşlarımızı tutuklayan polise, hep patronların söylediklerini yazan gazetelere, bize engel olmak) isteyen iktidara kadar herşey patronların.." diyorlar ve bir ağızdan haykırıyorlar: "Biz kendi düzen'mizi isteriz: Patronsuz Türkiye... "Bu slogana Silâhtar bölgesinde çalışan 20.000 işçinin gür sesi katılıyor. Demir Döküm, Rabak, Elektrometal, Estaş, Şakir Zümre Çelik Endüstrisi ve öteki fabrikalarda çalışan işçilerin oluşturduğu devrimci orduların arasında S.G.Ö. militanlarının dağıtımına yardım ettiği ve işçi sınıfının biricik gazetesi olma yolundaki KURTULUŞ YOLU elden ele dolaşırken, işçi kardeşlerim'zin patronlara doğru hınçla savurduğu pankartlardaki sloganlarla bitirelim yazımızı.

EN YÜCE DEĞER EMEKTİR

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ GÜCÜ

1923 Sonrası Öğrenci Hareketlerine yaklaşım noktaları

Mustafa BAYRAMOĞLU

A — SINIFSAL İLİŞKİLER

Türkiye'nin yüzyılı aşkındır içinde bulunduğu kapitalistleşme süreci, Avrupa kapitalizminin ekonomik baskısı sonucu önce kesintiye uğramış, dünyanın ileri ülkeleri düzeyine varan el sanatları çökmüş ve fakat ardından dış kapitalizme ve emperyalizme bağlı olarak çarpıtılmış ve bağımlı kılınmış bir tarım ekonomisi içinde tekrar geliştirilmiştir. Bu çerçeve içinde, Önce askerlik, hukuk ve eğitim gibi üst yapı kurumlarında reformlar yapılarak yukarıdan aşağı, tepeden inme bir "batılılaşma" politikası güdülmüştür. (Bu yenilikler öyle acil görüldü ki, örneğin önce batı tipinde yüksek okullar açıldı, sonra orta öğretim buna göre ayarlandı) Ekonomik yapıda ise halkın yararına köklü dönüşümler hiçbir zaman yapılamadı. Bu farkı kapitalistleşme süresi sonucudur ki,Türkiye kapitalizmi sağlam bir iç dinamiye sahip olamamıştır.

Milli Kurtuluş savaşı dışa dönük yönüyle anti - emperyalist bir savaş, içte ise bir burjuva devrimi idi. Büyük ticaret ve toprak burjuvazisi ve Anadolu eşrafının desteği ile asker - sivil - aydın kadronun öncülüğünde bir halk hareketi olarak başarıldı. Bundan sonra iktidarda denge burjuvazi lehine olarak sürekli değişti. Emekçi sınıflar politik hayatta uzun süre bir güç olarak ortaya çıkamadılar.

1930'a kadar izlenen liberal ekonomi politikası ve devletçilik politikası, devlet eliyle burjuvazi yaratmayı amaçlıyor, sermaye birikiminin yükünü halk kitleleri çekiyordu. Büyük toprak sahipleri iş gücünden yoksun kalmasın diye toprak reformu uzun zaman söz konusu edilmedi ve köylüye toprak verilmedi.

Politik ve bir anlamda iktisadi bağımsızlık elde edildikten çeyrek asır sonra önce CHP sonra DP iktidarı sırasında emperyalizm ülkeye yeniden girdi. Fakat bu sefer emperyalizm silâhla değil egemen sınıflara çiçekle gelmişti. II Emperyalist savaş sonucu doğan sosyalist bloka karşı kapitalistler, anlaşma, bütünleşme yoluna gittiler. Artık emperyalistler geri ülke burjuvalarını ezmiyor, sömürüde onlara da bir pay tanıyordu. Böylece emperyalizm egemen sınıfların daveti ile geldi ama görüldüğü gibi bu olay, emperyalizmin yöntem değiştirmesi sonucu böyle olmuştur.

B — SOMUT HAREKETLER

Tek Parti döneminde ancak 1946'da Cemiyetler Kanunu değişince sol hareketde ve öğrenci hareketlerinde bir canlanma başladı. Sol Partiler kuruldu, dergi ve gazeteler çıktı. Türkiye Sosyalist Köylü ve Emekçi Partisi, İstanbul'da gençlik örgütleri (Türkiye Gençler Derneği, İstanbul Yüksek Tahsil Gençliği) kuruldu. Bu hareketlilik CHP'ni ürkütmüştü. Sol Parti ve öğrenci örgütleri kapatıldı, kurucular tevkif edildi. Sosyalist eğilimli Tan gazetesi matbaası CHP iktidarınca örgütlenen bir nümayişle gençlere tahrip ettirildi. /Zamanın sıkı yönetim savcısı Kazım Alöç, gençlerin başında A. İhsan Göğüşün olduğunu açıkladı. Yeni Gazete./ DTCF'li bir grup öğrenci gazetelere bir protesto yazısı göndererek olayı faşizm diye niteledi. Bu dönemde DTCF sol fakülte diye nam saldı. Sosyal konular inceleme konusu yapılıyordu. Aralık 1947'de DTCF nümayişçilerin baskınına uğradı, rektör hırpalandı, 3 öğretim üyesi hakkında takibat açıldı. Bu kez daha büyük bir öğrenci kitlesi olayı protesto etti.

C — SONUÇ

Savaş sırasında iyice palazlanan burjuvazi ve kapitalistleşen toprak sahipleri 1950'de iktidarı doğrudan ellerine aldılar. Bu hareket özgürlük ve demokrasi uğruna aydınları ve ekonomik durumu bir türlü düzelmeyen, iktidara karşı hoşnutsuz olan halkı sürüklemişti.

1961 SONRASI

27 Mayıs hareketi, Türkiye'nin ekonomik yapısına esaslı bir değişiklik getirmedi. En önemli sonucu yeni Anayasa ve gelişen özgürlük ortamı oldu.

a — SINIFSAL İLİŞKİLER

1960 dan sonra kısa bir dönem bürokrasi ve aydın orta tabaka iktidarı elinde tuttu. Ve giderek büyük burjuvazinin iktidardaki payı öteki ortakların aleyhine azaldı. Burjuvazi artık eski hatasını tekrarlamayıp sivil - asker - aydın tabakalarla anlaşma, onları tatmin etme yoluna gitmektedir. Bu tabakaların alt kesimleri ancak gittikçe güçlenen işçi sınıfı ve emekçi halk hareketinden etkilendiği ölçüde muhalefetini sürdürmektedir. Emperyalizme ve yerli burjuvaziye karşı hareket, TİP bünyesinde işçi sınıfının kesin öncülüğüne geçmiye başlamıştır.

b — ÖĞRENCİ HAREKETLERİNİN YÖNELİŞLERİ.

Bu ortamda önce soyut demokrasi sloganlarıyla ve CHP eğiliminde başlıyan öğrenci hareketleri işçi ve emekçi sınıflar hareketine paralel düştükçe sosyalist bir içerik kazandı. Ancak "FKF toplumumuzda ki bütün ileri hareket ve birikimlerin mirasçısı ve taklitçisidir," (son FKF çalışma raporundan) eğilimi güçlendiği ölçüde hareket sosyalist öz ve nitelikten uzaklaştı, kopuk, anarşist eğilimli eylemlere dönüştüm. Bunda o sırada Partinin öğrenci hareketlerine karşı doğru tavır almamasının ve çelişkili bir dönemde olmasının rolü oldu.

Petrol davası olarak başlıyan hareketler Kıbrıs olayından sonra ulusal bağımsızlık davası haline gelmiştir. Fakat emperyalist çelişkinin ulusal plânda ele alınması, başka bir deyimle çelişkinin sınıfsal plânda ele alınmaması öğrenci gençliğin bugünkü eylemlerini yanlış noktalara götüren hastalıklı bir eğilim olmuştur.

Gençlik örgütleri ana güç olma iddiasından kurtulup doğru eylemler gösteren ana örgüte hem stratejik hem taktik sorunlara bağlı olduğu ölçüde anti - emperyalist ve sosyalist mücadeleye katkıda bulunacaktır.

"RMS (1) nin Bölge ve Şehir Komitesi Üyeleriyle Yapılan Konuşmadan,,

1-Mart-1946

I. GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENME SORUNLARI :

Bölge sekreteri ile şehir örgütü sekreterinin aynı insan olması çok önemlidir. Aksi halde komiteler gerekli eşgüdümü sağlayamadan çalışır, sadece belirli toplantılarda beraber olur, Bölge ve Şehir Komiteleri iki ayrı yönetim merkezi durumuna gelir. Partide bu sorun çözülmüştür, RMS'de de çözülmelidir. Böylece işler daha iyi örgütlenir, zaman kazanılır, yanlış anlamalar önlenir ve daha çok verimlilik sağlanır. Ve yaşadığımız dönem, bizim çok daha verimli çalışmamızı gerektirmektedir.

Merkez Komitesi ile Bölge ve Şehir Komiteleri arasında düzenli bir iletişim olmalıdır. Sizin lehinize bir kural olarak, Merkez Komitesi ayrı çalışır, Bölge Komitesi ayrı çalışır, Şehir ve Semt Komiteleri ayrı çalışır. Sizler, işlerinizi şu ilke ışığında yapmalısınız: liderlikte güçlü bir merkeziyetçilik, yapılan işlerde ise olabildiğince adem-i merkeziyetçilik. Aynı ideyi ve politikayı ortaya koyan (tek bir yumruk gibi) merkezî bir liderlik ve pratikte, örgüt işlerinde, ajitasyon ve propagandada adem-i merkeziyetçilik olmalıdır ki, gençliğin en geniş yığınlarına ulaşılabilsin. Bir kere, genel çizgi ve liderliğin direktifleri öğrenildikten sonra, herkes, örgütteki kendi yerine göre, maksimum yaratıcı insiyatif, enerji ve yetenek göstererek onları uygulamalıdır.

Kadrolarımız, hem Partide, hem de RMS'de çok yetersizdir. Yeraltında yirmi yıl geçirmekten, işkencelere uğramaktan, hapsedilmekten, yeterli kadrolar yetiştirmeye fırsat ve zamanımız olmadı. Bunun da ötesinde, en cesaretlileri, en yeteneklileri, partizanken, hapisteyken ve toplama kamplarında harcandılar. Ancak, artık eylem özgürlüğü içindeyiz, artık kimse bize işkence edemez, ihtiyacımız olan kadroları yetiştirmek için bu özgürlükten yararlanmalıyız. Bir yandan, aramızda kalabilmiş eski kadrolardan yararlanırken, öte yandan da, 9 Eylül'den sonra Partiye ve RMS'ye gelen yenilere, yararlı kadrolar haline gelebilmeleri için fırsat verilmelidir. Kendini bu işe adamış ve yetişen genç kadrolara, cesaretle, sorumluluk gerektiren işleri emanet edin.

Bir başka eksiklik de, kötü örgütlenmeye bağlı olarak çok zaman kaybolmasıdır. Toplantılar, saat 8'de başlamak üzere kararlaştırılır, saat 10'da başlar. Bu çok kötü birşeydir. Zaman faktörü değerlendirilmemektedir. Güç ve enerji boş yere harcanmaktadır.

İşçi Gençler Birliğ[i] Bir Sosyalizm Okulu Olmalıdır!

Eğer toplantının saatini 8 olarak kararlaştırmışsanız, bu mesele, yayın organlarında ve toplantılarda ortaya konmalı, bu illet iyileştirilmelidir. Bundan da öte, toplantılar, gündemdeki sorunlar saptanmadığı için uzamaktadır. Tartışmalar, rasgele bir sorundan başlamakta, bir kovandaki arılar kadar sayısız fikir ileri sürülmektedir: sanki kovanı karıştırıyorsunuz onlar vızlamaya başlıyor ve hepsi de bir fikir ileri sürmeye hazır. Ortaya konmuş sorunlar kenara itilmekte ve zaman boşa harcanmaktadır. Bizler için zaman çok değerlidir, hatta başka birçok değerli şeyden daha üstün tutulmalıdır. Yirmidört saat yeterli değildir, gün çok kısadır. Doğa, bir günü yirmidört saatten kırksekiz saate çıkarsa bile, zaman bizler için yine de yeterli değildir. Bu yirmidört saat boyunca, çalışmak, uyumak ve dinlenmek gerekmektedir. Tek çıkar yol, zamanımızı, hem bir lider, hem de basit bir militan gibi, akıllı ve rasyonel bir şekilde ayarlamamızdır. Sürekli çalışıp, dinlenmeye tiyatroya ve sinemaya gitmeğe zaman ayırmaksızın yapamazsınız. Eğer kültürünüz olmazsa, ne çeşit bir lider olacaksınız? Marksizmin öğrenilmesine kültür de eklenmelidir. Sağlıklı güçlü ve azimli olmalısınız. Bu bir çalışma ve yaratıcı eylem sorunudur.

Yönetici organların zamanlarının ayarlanarak harcanması, her türlü işimiz için bir gereksinmedir. Sorunlar önceden saptanmalı, somut bir şekilde tartışılmalı ve çözülmelidir. Eğer belli bir madde gündeme konmamışsa ve eğer bu olağanüstü önemde, ivedilikle görüşülmesi gereken bir sorun değilse, o, gelecek toplantıda görüşülmelidir. Bundan başka, herkesin bir görüş belirtmesi de gerekmez. Eğer, gerekken, daha önce başka birisi tarafından söylenmişse, neden bir kez de siz tekrarlayasınız. Tekrarlar önlenmelidir. Bir kimse, çok bildiğini göstermekte hırslı olmamalıdır.. Bu çok bilmişler ciddî işçiler değillerdir, gelişemezler. Kimki çok şey bildiğini zannetmektedir, o hayatı boyunca olduğu yerde kalır, bu da hayatın sürekli ilerlediği bir ortamda, geri kalmak demektir.

Belirli bir karar alındığında bir zaman limiti koymalısınız, bu kararı, kimin uygulayacağını ve uygulamayı da kimin denetleyeceğini saptamalısınız. Bunu yaparsanız aldığınız kararların yüzde doksanı doğru yönde olacaktır. Bir toplantı yapmak istiyorsunuz, fakat çağrıyı kim yapacak, çağrı ne zamana yapılacak, ve bu iş nasıl örgütlenecek, bütün bunlar, genellikle kendi değerlendirmesine göre karar vermesi için sekretere bırakılır. Kararların büyük bir kısmı, gerçekleşmemiş arzular olarak kâğıt üzerinde kalmaktadır. Saatler, bu kararları tartışmakla harcanır; fakat bu kararlar uygulanmaz. Güzel kararlar, fakat sadece arşivler için. Arşivler ancak tarih için belli bir önem taşıyabilir. Alınmış kararların yerine getirilmesini denetlemek gereklidir. Yukarıdan aşağıya, tabandaki bütün kişiler üzerinde bir denetim gereklidir. Bu kolay değildir, insanları buna alıştırmak, çok çalışma ve sabır gerektirir. İşin süresi dolmadan bir ya da iki gün önce, telefon ya da bir başka şekilde, yapılanları denetlemelisiniz. Başarı sağlamak istiyorsanız, bu şekilde çalışmalısınız. Sizler, genç ve sağlıklısınız ve böyle bir mekanizmayı yerleştirecek yeteneğe sahipsiniz. Siz de göreceksiniz ki, bu yoldan, çok daha iyi sonuçlar alacaksınız.

Üye ödentileri, sizin başlıca gelir kaynağınız olmalıdır. Ancak, ödentilerin toplanması işini sürekli izlemek, zamanında örgütlemek ve saptanmış aidatları zamanında ödemek gereklidir. Eğer ihmal varsa, insanları uyarmak için zamanında harekete geçilmeli ve ihraç en son tedbir olmalıdır. Genellikle, bir üyenin ödentisini ödemediği iki ya da üç ay sonra fark edilir ve bu üye ihraç edilir. Bu, örgütün bu konuda gerekli eğitimi yapmadığını gösterir. Liderler ödentilerini ödemeyen üyeleri uyarıp uyarmadıkları konusunda sorguya çekilmelidirler. Bir lider, ödentisini ödemeyen bir üyeyi atmakta acele ediyorsa, o, bu üyeye en kolay şekilde karşı çıkıyor demektir. Böyle bir lider olmak iyi değildir. Örgütte, bu işle uğraşmak üzere aktif bir sayman olmalıdır., bu şahıs üyeleri zamanında uyarmalı, ödentilerin toplanmasını sağlamalıdır, yoksa ihmal olur, bir iki ay aidat ödenmez, borç büyür ve üye için bu eski ödentileri ödemek gittikçe zorlaşır.

Üye ödentisinin düzenli ödenmesi, üyenin örgüte bağlılığının ilk göstergesidir. Sizin için para kaynağı olacak işlere girmemelisiniz. Bu tip işler, örgütünüzün karakterini zedeler. Geceler düzenlemek iyi bir yoldur ama bu iş ciddiye alınmalı ve iyi örgütlenmelidir. Böyle gecelerden elde edilecek para, aidatlardan sonra ikinci derecede önemlidir. RMS'nin toplu bir parası olsun. Bu sorun, RMS'nin Merkez Komitesince ele alınmalıdır. Örgütünüz kendi kendini finanse etmelidir ve ancak en son kertede Partiden maddî yardım istemelidir.

II. ÖRGÜTÜN YIĞINSAL NİTELİĞİ ÜZERİNE :

RMS, nicelik olarak Parti'den mutlaka daha güçlü olmalıdır. Bir gencin, RMS'ye girmesi için aranacak koşul, onun dürüst ve inanmış olmasıdır. Yeterince yetişmemiş olabilir, ancak, RMS gençliğin'n yetişmesi için bir okul değil midir? Onu, RMS'nin dışında yetiştirmemelisiniz, olabildiğince, tüm eksikleriyle, aranıza almalısınız. Mesele, onun dürüst ve inanmış olması ve RMS'nin de onun gelişmesi için çalışmasıdır. Buna göre RMS'nin kapıları ardına dek açık olmalıdır. Gençlik, eylem içinde, halkımızın Vatan Cephesinin, Partinin, RMS'nin önündeki görevleri yaparken eğitilir. Fakat aynı zamanda, zararlı unsurların ve provakatörlerin aranıza katılmasını kesinlikle önlemelisiniz. RMS'de ajanlara yer yoktur. Böylelerine karşı en büyük uyanıklık gösterilmelidir.

Yeni üyeler kazanmak için kullanacağınız ana yöntemlerden birisi de, sendikalardaki çalışmalarınızı artırmaktır. Oralardan, şimdi sahip olduğunuz en az % 50'si kadar işçi genci üye yaparsınız. Genç insanların ne kadarının sendikalarda örgütlü olduğunu,

ne kadarının RMS'de örgütlü olduğunu ve hangilerinin aktif olduğunu gözden geçirmelisiniz. Her sendikadaki işçi gençlerin neden RMS'de örgütlenmediklerini ve onların kimler olduklarını saptamalısınız. Sendikalardaki Remsistleriniz (RMS üyeleri, Ç. N.) en yoğun bir biçimde sendikalardaki gençleri örgütlemek için çalışmalıdırlar.

Bir de Kadınlar Birliği ve bazı kadın dernekleri var. Bu konuda ne yapıyorsunuz? Bunların kaç tanesi RMS içinde örgütlenmiştir? Bunların hangileri aktiftir? Neden birçok genç kız RMS içinde örgütlenmemiştir? Arkadaşlarımızın dikkati bunları RMS içinde örgütlemeye yönelmelidir. RMS, saflarına bu kız yığınlarını da katmalıdır. Onlar, gençlik hareketlerine çok şey katabilirler. Ayrıca, gençliğin bu kesimi genel ulusal bakış açısından da önemlidir.

Fiziksel kültüre yaklaşımınız çok yalnış. Kendinizi spor örgütlerinden tecrit ettiniz, sporu kendi kendinize örgütleyeceğinizi sandınız. Bu kesimdeki çalışmalarınızı yeni baştan örgütleyin ve kimlerin spor yaptığını, bunlardan hangilerinin niçin RMS üyesi olmadıklarını araştırın. Böylece sadece RMS'e yeni üyeler kazanmakla kalmayacak aynı zamanda bu kitle örgütlerini istediğiniz gibi etkileyebilecek-siniz.

Okullardaki çalışmalarınızda daha büyük engellerle karşılaşacaksınız, yolunuz pek pürüzsüz olmayacak. Gericilik orada kendine bir taban yaratmaya çalışıyor. Bu durumda sizin karşı tedbirler almanız ve daha fazla gayret göstermeniz gerekiyor. 9 Eylül 1944'den sonra hemen herkes Vatan Cephesine girdi, bu akım onları da içine aldı. Ardından gelen ikinci dönemle birlikte farklılaşmalar başladı: kimi cepheden yana, kimi cepheye karşı ve üçüncü gurup kararsız. Bu kararsızlık, özellikle entellektüeller için doğrudur. Şimdi işte böyle bir döneme giriyoruz. Vatan Cephesi ne denli başarı sağlarsa, sallantılar o denli az olacaktır. Muhalefet ,bu dönemden, aydınlar arasında sallatılar yaratmak ve dolayısıyla okullar ve öğrenci gençlik içinde kök salmak için yararlanmak istiyor. Bu istek, doğaldır ki, öğrenci propagandistlere gereksinme gösterecektir, işte bu nedenle okullarda birçok engellerle karşılaşacaksınız. Sofya, bildiğiniz gibi, bize karşı bir hastalık yuvasıdır. Fakat siz, halk güçleri arasında tam bir güven kazanmalısınız. Bazı genç insanlar, muhalefet belirli çevrelerde etkili olunca kenara çekilirler. Bunu, gençlik içindeki saygınlığınızı güçlendirmek için, özellikle okul gençliği içinde, Vatan Cephesi içinde, halk güçleri arasında, anlatmanız gerekir.

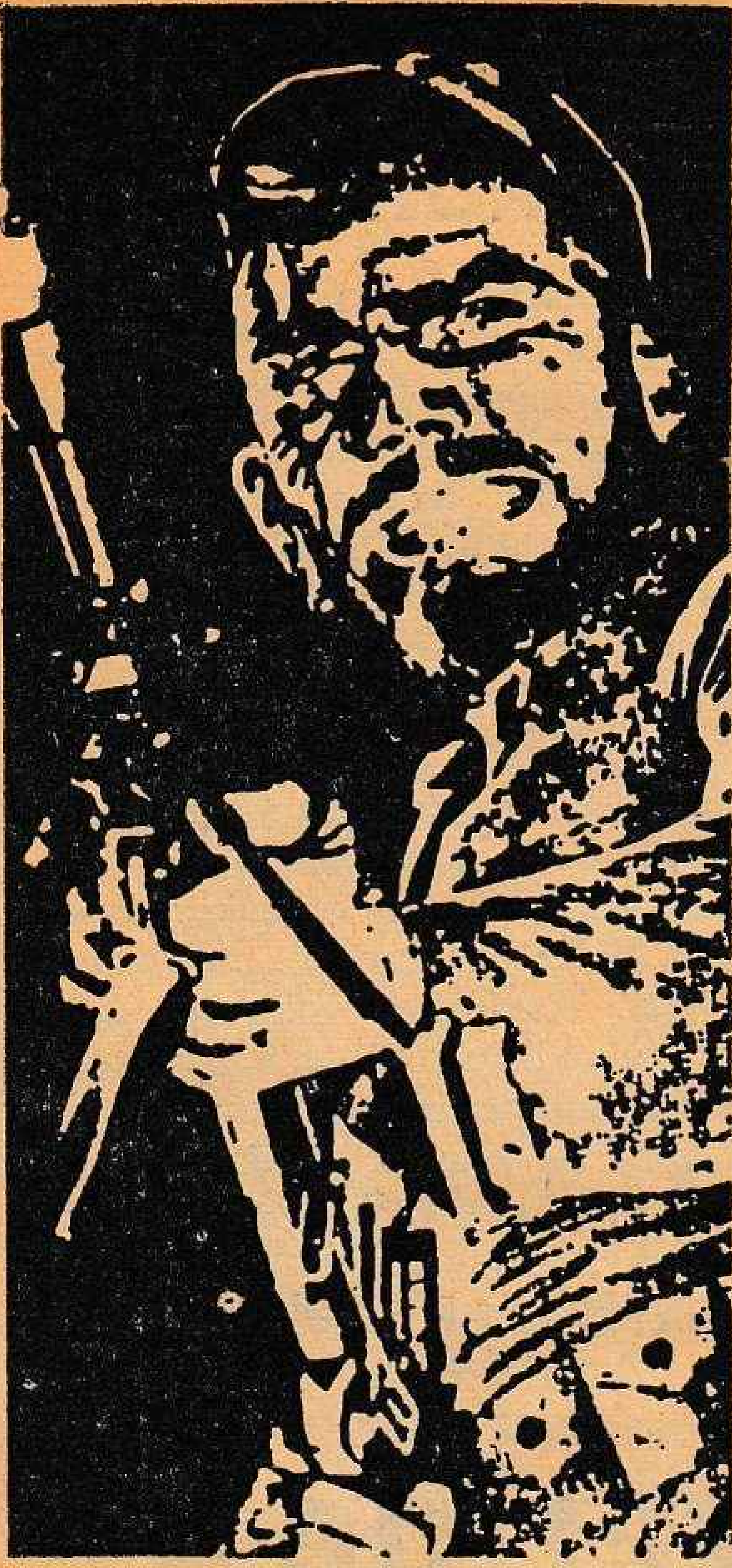
1 — RMS : *İşçi Gençler Birliği, 1928'de devrimci Bulgar gençleri tarafından legal bir örgüt olarak kurulmuştu. 1935'de Genç Bulgar Sosyalistleri Derneği ile, "İşçi Gençler Birliği" adını alarak birleştiler. Bu birliğin üyeleri daima kapitalizme ve faşizme karşı sosyalist devrimin zaferi için ön safta çarpışmışlardır. Örgüt, yukarıdaki yazıda bir kısmı anlatılan yapısını devrim öncesinde, devrim için mücadele süreci içinde kurmuş ve bu yapının özü devrim sonrasında da değişikliğe uğramamıştır.*

PERSONEL KANUNU TASARISI VE TEPKİLER :

Personel Kanununun malî hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili, 800 bin memurun maaşlarını arttırmayı amaçlayan tasarı 19 Mayıs Salı günü açıklandı. Tasarı, Maliye Bakanı'nın söylediğine bakılırsa bir "reform" tasarısıydı; maaşlar artacak, tüm ek ödenekler kaldırılacak, ancak hiçbir memurun eline şimdi aldığından daha az geçmeyecekti.

"Reform" tasarısı çok geçmeden tepkileri üzerine çekmeye başladı. Tepkiler, önceleri özellikle hukukçular kesiminden geldi. İlk kez Türk Adliyeciler Sendikası, tasarının TBMM'ce benimsenmesi halinde, "Adliye'nin ayağa kalkıp, sokağa döküleceğini ve Anayasa'nın tanıdığı bütün hakları kullanarak eyleme geçeceğini" açıkladı. Daha sonra çeşitli meslek kuruluşlarının protesto bildirileri birbirini kovaladı. Türkiye Barolar Birliği, gizli bir biçimde hazırlanan tasarının Anayasa'nın gereği değil, gerilemesi olduğunu bildirdi. Yüksek Hakimler Kurulu Başkanlığı da tasarıyı kınamış, bu arada yurdun her tarafından yargıç ve savcılar protesto telgrafları göndermişlerdir. PERSEN, İLKSEN, TÖS, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyeleri Sendikası, Danıştay Meslek Mensupları da tasarıya karşı çıkmışlardır. Elektrik ve İnşat Mühendisleri Odaları da şiddetli tepki göstermiştir.

Personel Reformu tasarısı, uzun bir süredir memur kesiminde sözü edilip, beklenmesine rağmen tepkiyele karşılandı, çünkü tasarı kamu personelinin ücretlerinde büyük bir dengesizlik getiriyor, çalışanlar arasında bölünmeler yaratıyor ve kelimenin tam anlamıyla bazı meslek sahiplerini harcıyordu. Zaten böylesine bir hükümet başka türlü bir tasarı hazırlayamazdı.

Emperyalizme Karşı Güneydoğu Asya Ortak Cephesi

Güney Doğu Asya 20. yüzyılda Amerikan emperyalizminin koğulup, halk idarelerinin kurulacağı ilk bölge olacağa benzemektedir. Bir zamanlar Fransa'nın sömürgeleri olan Vietnam, Laos ve Kamboçya'da şimdi emperyalizme karşı silâhlı mücadele verilmektedir. Vietnam'da Vietkong, Laos'ta Pathet Lao, Kamboçya'da sosyalist gerillalar artık Amerika'ya karşı tek vücut olarak döğüşmektedirler. Vietkong ve Pathet Lao yalnızca Vietnam ve Laos'ta değil, Kamboçya'da da Amerika'ya ve onun yerli uşaklarına karşı çarpışıyor.

Genel olarak bakıldığında, Vietnam, Laos ve Kamboçya Amerikan emperyalizminin etkisinde geri kalmış birer tarım ülkesidir. Sanayileri yok denecek kadar gelişmemiş olan her üç ülke Amerikan emperyalizmi ve onun yerli ortakları üst sınıfların dayandığı işbirlikçi iktidarlar tarafından yönetilmektedir. Bu üç ülke halkının ortak çelişkisi emperyalizm ve işbirlikçi hükümetlerledir. Bunun sonucu fiili olarak uygulanmakta olan ortak cephe hareketi doğaldır. Ve de başarıyla yürümektedir.

Amerikan emperyalizmine karşı Güney Doğu Asya ortak cephesi, son olarak Kamboçya'da meydana gelen olaylarla pekişti. Kamboçya'daki gelişmeler Mart ayı içinde Devlet Başkanı Norodom Sihanuk'un Paris'te bulunduğu sırada görevinden uzaklaştırılması ile hızlandı. Plânlarını iyi yapan Amerika, askerini Kamboçya toprağına sokmazdan önce kendine yakın bir kukla yönetimi iş başı yaptırmayı becermişti. ABD'nin bu iki aşamalı girişimi, (sağcı darbe ve asker sokma) her zaman olduğu gibi büyüyen bağımsızlık hareketlerini bastırmayı ve sosyalist bir yönetimin kurulmasını engellemeyi amaçlıyor. Amerikan oyunu ile başa gelen Kamboçya Hükümeti'ne karşı içteki direniş hareketleri artarken, devrik Devlet Başkanı Sihanuk, Pekin'den yolladığı mesajlarla halkını emperyalizme ve kuklası Lon Nol - Sirik Matak yönetimine karşı gerilla savaşına çağırdı. Ancak burada 'tarafsızlık' ilkesine sıkı sıkıya bağlı olan Sihanuk'un politikasına da değinmek gerek. Sihanuk, tek partili yönetimi ve ne sağ ne sol kamp felsefesini uzun yıllar uygulamış bir devlet adamıdır. Bir süre ABD ile iyi ilişkiler kuran Sihanuk, onunla arası bozulduğunda Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti'ne yakınlaşmıştır. Ancak bu yakınlaşma Sihanuk'u içte anti - komünist bir yol izlemekten alıkoyamamışdır. Ne var ki, Nixon'ın kararı ile Amerikan askerî ülkeye girip, sıcak savaş başlayınca anti - emperyalist çağrılarını hızlandırmıştır. Son olarak ta, Pekin'de "Kamboçya Krallık Ulusal Birlik Hükümeti" adını taşıyan bir sürgün hükümeti kurmuştur. Kamboçya Ulusal Cephesinin himayesi altında olan ve komünistler tarafından desteklenen yeni sürgün hükümeti ilk kongresini yapmıştır.

Güney Doğu Asya'yı ekonomik ve siyasal bakımdan emperyalist sömürü alanı içinde bulunduran Amerika, geçtiğimiz günlerde Kamboçya'ya askerini sokmakla, bu ülkenin bağımsızlığına ve tarafsızlığına resmen saldırmıştır. Bir yandan Vietnam'dan askerini çekeceğini açıklayan, öte yandan Kamboçya'ya asker sokan Amerikan politikasının ne olduğu iyice açıklığa kavuşmuştur. Aklı sıra dünya kamuoyunun gözünü boyadığını sanan Amerika'nın bu emperyalist politikası yenilmeye mahkûmdur. Amerika, bu bölgeden er geç defedileceğini anlamış olsa gerek, çünkü, silâhlı saldırıdan birgün önce "Kamboçya'da bir koalisyan hükümetinin kurulmasını bile kabul edeceğini, zira yönetimin komünistlerin eline geçmesi halinde Vietnam'daki harekatın mahvolacağını" açıklamıştı. Amerika'nın Güney Vietnam Hükümet birlikleriyle beraber yürüttüğü askerî hareket de başarısız olmuş ve ortak direniş kuvvetleri bazı kasabaları ve stratejik bölgeleri ele geçirmiştir.

Güney Doğu Asya'da emperyalizme karşı sosyalist bir düzen kurmak için Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarının verdiği ortak mücadele dünya devrimci hareketi açısından da büyük bir önemi taşımakta. Bugün, Ortadoğu'da, Latin Amerika'da ve Afrika'da mücadele veren halkların Güney Doğu Asyalılardan öğrenecekleri çok şey olsa gerek. Zafer sömürüye karşı savaşanlarındır.

GENÇLİKLE BİRLİKTE İLERLEMEK ZORUNDAYIZ

(BU YAZI 12.4.1970 TARİHLİ İTALYAN SOSYALİST GAZETESİ L'UNİTA'DAN ALINMIŞTIR.)

İtalyan gençliği, işçi, öğrenci, kuzey ve güneyli köylü gençler, daha 1960 yıllarında karşı devrimci ve gerici nitelikteki gelişmelere karşı ön saflarda yerlerini alarak, ülkenin köklü yenilenmesi ve emperyalizmin saldırganlığına ve baskısına karşı halk hareketi için mücadeleye başlamışlar ve bunu başarıyla sürdürmüşlerdir.

Bazı çevreler, gençlerin bu atılımlarını gençliğin sabırsız karekterine vererek, normal olarak nitelendirmişler, başkaları gençlerin bu eylemlerinin geçici bir heves olduğunu ileri sürerek onları ütopizm ile suçlamış, daha başkaları ise bu atılımları ahlâk ve ideallerdeki bir soysuzlaşma olarak görmüşlerdir.

Biz, bu atılımların derinliklerinde gerçek, yeni ve eksiksiz bir özgürlük anlayışı yattığı kanısındayız. Sömürüden, ihtiyaçlara kul olmaktan, otoritarizm ve baskının her türlüsüden arınmış, değişik sınıflara mensup, değişik kültür, görgü, felsefe ve dinî inançlara sahip gençliğin aynı eylem ışında birleşmesine yol açıcı bir nitelik taşımaktadır bu atılımlar.

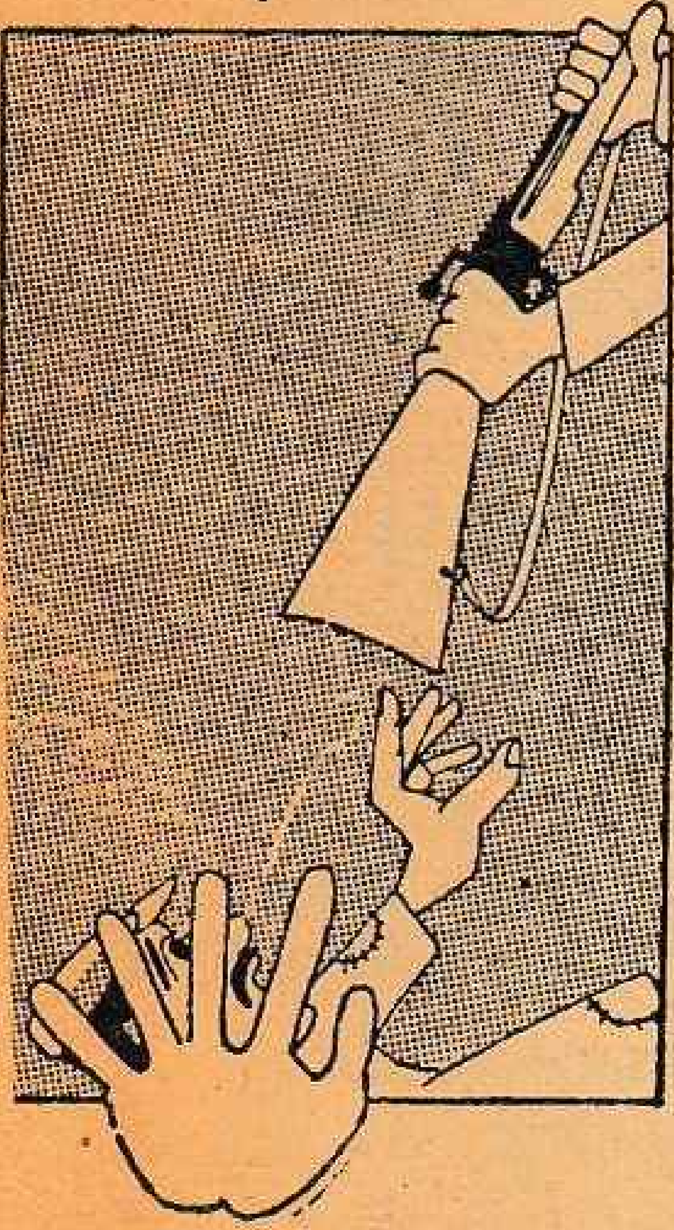
Çağımızda kapitalizm, zengin ile yoksul, lüks ve sefalet, israf ve açlık arasındaki uçurumu daha da derinleştirerek ayırımı, bütün acılığı ile ortaya koymaktadır. İnsanın temel ihtiyaçları karşılanmamaktadır, pekçoğu işsizdir, evsizdir ve güvenlikten yoksundur. Üzerinde yaşadığımız topraklar güvensiz bir niteliğe dönüşmüş, hava ve sular kapitalizmin spekülasyonu sonucu kirlenmiştir.

Bu nedenle, gençlik, eşitlik ve insanlar arasında dayanışma gibi büyük idealleri yeniden yaşatmak, meslekçilik, bireycilik, insanın insanı sömürüsüne yol açan egoizme ve zorbalığa son vererek ahlâk ve politika alanında yeni değerleri ortaya çıkarmak yolunda mücadele vermektedir. Gençler, emeğin değerini, insanlararası dayanışmayı, yaratıcılığı. tüm bireylerin onuruna saygı gösterilmesini, özgürlük hakkını sağlamayı amaçlamaktadır.

Bu durum karşısında, gençlere, tutucular ve oportünistler gibi ,beklemelerini, taviz vermelerini konformizmi tavsiye ve telkin etmek gibi büyük bir yanlışa düşmemek gerek. Kapitalist toplumdan, içinde bulunduğu buhrandan yararlanarak, modası geçmiş kurumlarını. değerlerini yıkarak sıyrılmak, sadece, var olan politik sosyal ve ekonomik yapıları köklü olarak değiştirmekle mümkün olabilir.

Bu değişim boş vaat ve sözlerin

Siirt Olayları Üzerine

Geçtiğimiz günlerde Siirt'te bir futbol maçının yarattığı olaylar, bizlere geri kalmış ülkelerdeki toplumsal yapıyı dikkatle ve derinlemesine incelemek gerektiğini bir kez daha hatırlattı. Çünkü, dünyanın hemen her yanında yaygın bir spor olan futbolun, kısa sürede kesin bir amacı ve yönü olmayan kitle hareketlerini oluşturması, geri kalmış ülkelerin, görünüşteki ortak yanlarından biri oluyor. Kayseri'den, Brezilya'ya, Honduras'tan Meksika'ya kadar uzanan bu yüzeysel patlamalar aslında ortak bir bunalımın oluşturduğu olaylardır.

Geri kalmış ülke halklarının sağlık, beslenme, eğitim, toplumsal güvenlik gibi ihtiyaçları geniş ölçüde sağlanamamış, ya da oldukça düşük bir düzeyde sağlanmıştır. Teknik, bedensel, kültürel eğitim olduğu kadar ,genel eğitimin de yoksunluğu toplumsal kaynakların büyük ölçüde israfıyla sonuçlanmaktadır. Bireylerin yetenekleri verimli bir şekilde kullanılmamakta, toplumsal denge emekçi sınıflar aleyhine bozulmaktadır. Ulusal bağımsızlıklarını kazanmış ülkelerdeki bağımsızlık mücadelesiyle birlikte gelişen ilkeler, müdahaleci ve rasyonalist devletçi politikaların yanlış felsefesiyle gerçekleştirilememektedir. Çünkü, stratejik iktisadî noktalar dışa bağımlı yerli burjuvazilerin elinde, devlet aygıtı yine bunların elinde ya da denetimindedir. Bugününden ve yarınından emin olmayan, sanayileşmeyi hedef alan kalkınma yöntemlerinin benimsenmemesi nedeniyle, işsizlik ve açlığın pençesindeki yığınlar köklü bir bunalıma itilmektedirler.

Bu bunalımlar, politik bilinçten yoksun olmanın sonucunda, fırsat buldukça yanlış bir biçimde kendini göstermektedir. Bağımsızlık mücadelelerinin yapıldığı zamandakine oranla oldukça güçlü ve ekonomik bir mücadeleye yoğun bir şekilde girişmiş olan temel sınıflar, henüz yeterli politik bilince ulaşmamışlardır. Yayın organları, kitlesel haberleşme araçlarının büyük bir kısmı dışa bağımlı yerli burjuvazinin denetimi altındadır. Kitlelerin ve temel sınıfların sosyalist bilinç kazanmasını önlemek için faşist güçler iktidarlara gelmekte veya biçimsel demokrasilerin kendilerine sağladığı bütün olanakları kullanmaktadırlar Bunlar politik bilinçlenmeyi yavaşlatan hatta engelleyen nedenler olabilmektedir.

Siirt'teki olaylarda, iddia edildiği gibi, yöneticilerin hataları rol oynamış olabilir. Ama ne olursa olsun, yukarıda açıkladığımız nedenler bu patlamaları hazır duruma getirmiştir. İlerici güçlerin bu olayları topluca ve örgütlü bir biçimde kınaması olumludur. Sosyalistler toplumsal bunalımın nedenlerini iyice anlamalı ve doğru eylemi göstermelidirler.

sonucunda değil, sürekli örgütlenme, mücadele sonunda gerçekleşebilecektir. Bu örgütlenme ve mücadele de gençliğin atılıma hazırlıklı güçleri ve zekaları ile görevleri büyüktür.

1970 yılında yeni bir direniş hareketi yürütecek güçteyiz, bu hareketi yürütmek zorundayız. Bundan 25 yıl önce bizleri utanç verici Faşist yönetimden, Nazi güçlerinden kurtaran Direniş hareketinin çizdiği yolda, ülkemizi yeni ve kesin bir demokratik hamleye kavuşturarak, Amerikan emperyalizmi boyunduruğundan, gerilikten, sefaletten arındıracak yeni Direniş hareketini yürütmeliyiz.

Kurmayı amaçladığımız yeni toplumumuzu özellikle genç insanlarla birlikte kurmak istiyoruz. Baskıdan, sömürüden arınmış, her tabakadan halkın katılabileceği, insanoğlunu gerçekten her türlü kölelikten kurtararak kendi kaderini tayin etme hakkına sahip sosyalist bir toplum kurmak amacındayız.

Yolumuz, kolay bir yol değildir, mücadele disiplin ve fedakârlık duygusu gerektiren bir yoldur.

Bu direniş hareketinde gençliğin büyük görevleri vardır, çünkü onlarla yalnız mücadeleyi kazanmak istemekten öte mücadelemizi onlar sayesinde yenilemek canlandırmak, büyük amacımız emeğin değeri ve özgürlüğe başarıyla ulaşmak istiyoruz: İtalya'yı Sosyalist bir ülke haline getirmek istiyoruz.

Zaman İyi Seçildi

Peyami ARIIRK

EMPERYALİZM VE ONUNLA BÜTÜNLEŞEN BURJUVAZİ ZAMANI İYİ SEÇTİ.

Amerikan emperyalizminin, Uzak Doğu'da savaşı yaydığı ölçüde batağa gömülmesi, dış ticaret açığının rekor seviyeye ulaşması, Amerika içinde ilerici unsurların tepkilerinin gittikçe daha büyük boyutlar kazanması, Amerika'nın içe ve dışa dönük meselelerinin her gün yeni çıban başları yaratması, bunlara paralel olarak Türkiye'de sermaye düzenin /daha doğrusu düzensizliğinin/ gittikçe işçi ve emekçi sınıfları daha fazla ezmesi, ülkenin ekonomik buhrana yuvarlanması, düzene başkaldıranların tabanının her geçen gün genişlemesi artık oynanmakta olan oyunun kurallarını değiştirmeyi gerektiriyor.

Devrimci gençler güpe gündüz kurşunlatılmakta, askeri mahkemeler çalıştırılmakta, öğrenci yurtları komanda bozuntuları tarafından işgal edilmekte, yakalanan devrimci kardeşlerimize en adi işkenceler yapılmakta ve hunharca cinayetler işlenmektedir.

Ve faşizm, İtalyan ve Alman faşizmi gibi aşağıdan yukarıya doğru değil, (örneğin Hitler, Alman işçi ve emekçilerinden 10 milyon oy almıştır.) yukarıdan aşağıya zorla geleceği için bu gelişe kılıflar hazırlanmakta ve türlü oyunlar döndürülmektedir.

İşte Türkiye'deki son olayları bu açıdan değerlendirmek gerekir. Bir yanda hızla ekonomik buhranlara yuvarlanma, bir yanda her gün daha fazla ezilen kitlelerin birbirlerinden kopuk, oldukça örgütsüz direnişleri, öte yanda dağınık, kitlelerden kopuk parça parça bir sol ve kitlelerin tasvip etmediği anarşi ortamı yaratma çabaları.

Evet, emperyalizmin dünyadaki genel durumu ve onun uzantısı olan Türkiye burjuvazisinin özel durumu /ve tabi Türkiye'nin özel durumu/ iplerin daha fazla sıkılmasını gerektiriyor.

Faşizmin artık aşağıdan yukarıya değil, yukarıdan geleceğini söylemiştik. Bu da iki türlü olur: Ya varolan demokratik haklar ve özgürlükler ortadan kaldırılır (eski kanunlar ek kanunlarla işlemez hale getirilir ve yeni gerici kanunlar çıkarılır) ya da doğrudan, (ilkin bir anarşi ortamı yaratılarak) askeri bir hareketle olur.

Bunun için başta sosyalistlerin ve ilerici anti-faşist güçlerin yapacağı görev, daraltılmak istenen demokratik haklara ve çıkarılmak istenen gerici kanunlara karşı tüm anti-faşist güçlerle karşı koymaktır. Böylece adım adım faşizmin yaklaşması önlenebilir, faşizmin oyunu bozulur.

Emperyalistlerin ve burjuvazinin her oyununu açığa çıkartmak ve onu kitlelere anlatmak, tüm anti-faşist güçleri tek bir yumruk altında birleştirmek ve bunun için çalışmak zorunludur.

Dünya emperyalizminin ülkemizdeki halkası Türkiye burjuvazisi, tezgâhladığı çıplak zorbalık oyununu ortaya koymak üzere davranırken, sol güçlerin dağınıklığından da cesaret bulmaktadır. Bu ortamda, ilerici ve demokratik mücadelenin bütün kalelerini bir bir yoketmek istemektedir. Artık açık ve seçik bir şekilde ortaya çıkan bu durum karşısında burjuvazinin oyununu bozmak üzere harekete geçmek kaçınılmazdır.

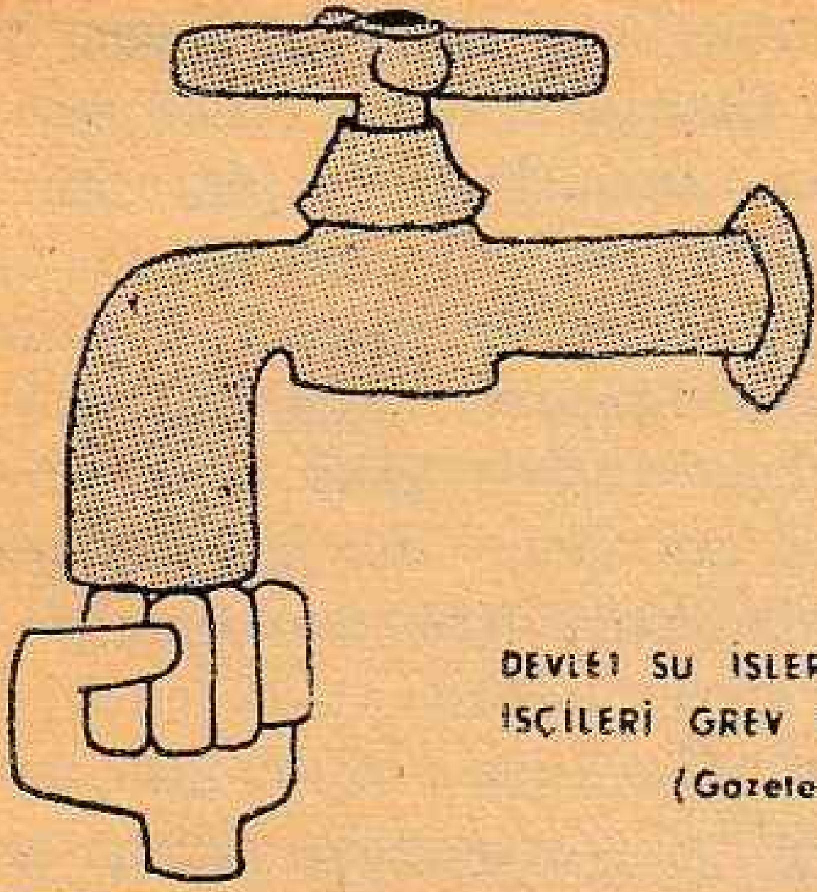
Egemen sınıf burjuvazi ve onun devrimciler üzerine saldığı maşaları şunu iyi bellesinler, Türkiye sol güçleri, her türlü durum altında kudurgan faşizme karşı, sermayenin azgın ve iğrenç saldırısına karşı tek bir vücut olarak dövüşürler, dövüşeceklerdir.

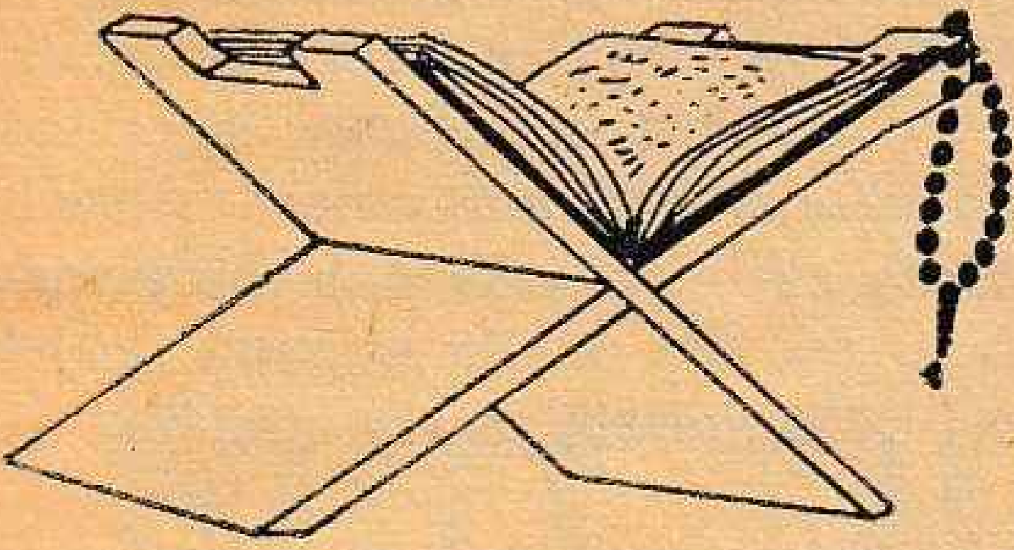
Başta işçi ve emekçi sınıflar olmak üzere tüm demokratik güçler, sermayenin faşist diktasına karşı birleşelim, emperyalizmin ülkemizdeki bu oyununu bozalım.

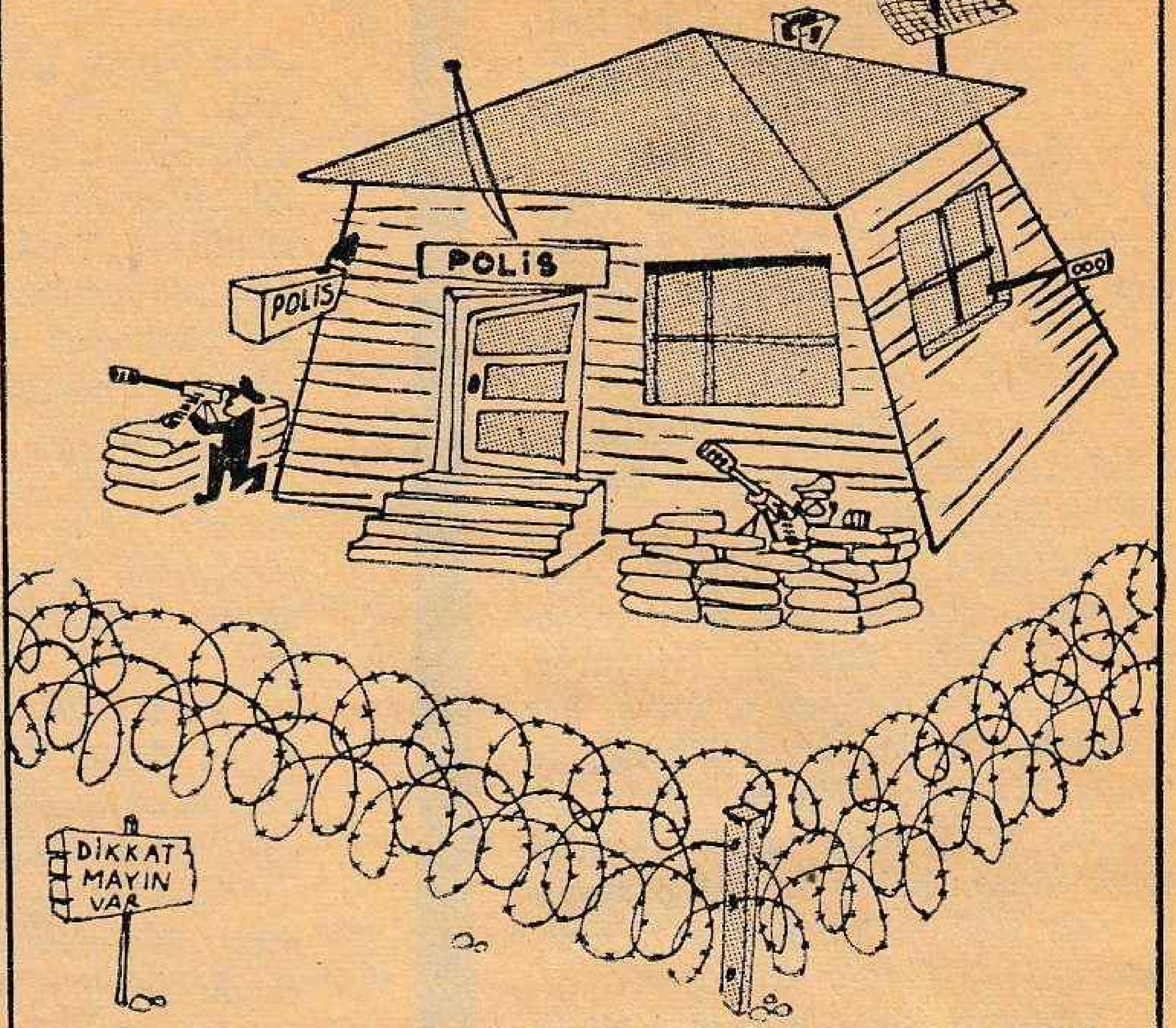
KAHROLSUN FAŞİZM

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK İÇİN SAVAŞANLAR

r. bayramoğlu

Eğitim ve Eylem

Eğitim ve eylem, sosyalist gençlik örgütleri için her zaman en önemli sorunlardan olagelmiştir. Bu sorunları çözümlemek mücadeleye sıhhat kazandırır. Yalnız bu sorunlar incelenirken birbirinden soyutlanmamalı ve dialektik bir bütün içinde düşünülmelidir.

İnsan tarihsel ve toplumsal varlıktır. Meydana geldiğinden beri tarih sürecini oluşturan insanı öğrenebilmemiz için, onun içinde varolduğu toplumu ve tarihi öğrenmek zorundayız. Bunları öğrenmek bize toplumların hayatını, sınıfların gelişme sürecini materyalist bir şekilde öğrenmemizi, tarihin çarklarının ne yönde döndüğünü görmemizi, nihaî devrimi yapacak sınıfı yani işçi sınıfını saptamamızı ve bunun için devrimci eylemlerimizi ne yöne kanalize edeceğimizi görmemizi sağlayacaktır.

"Devrim yapmak, eşyaya egemen olup onu yönetmek ve insanların çıkarlarının hizmetine koymak için zorlamaktır" (1) O zaman acilen öğrenmemiz gerekli şeylerden biri de eşyayı tanımaktır. Eşyayı tanımak, ona nüfuz etmek ve istediğimiz şekilde insanlığın yararına sunabilmek için dialektik materyalizmi öğrenmeliyiz. Ancak bu şekilde devrimin özünü kavrayabiliriz.

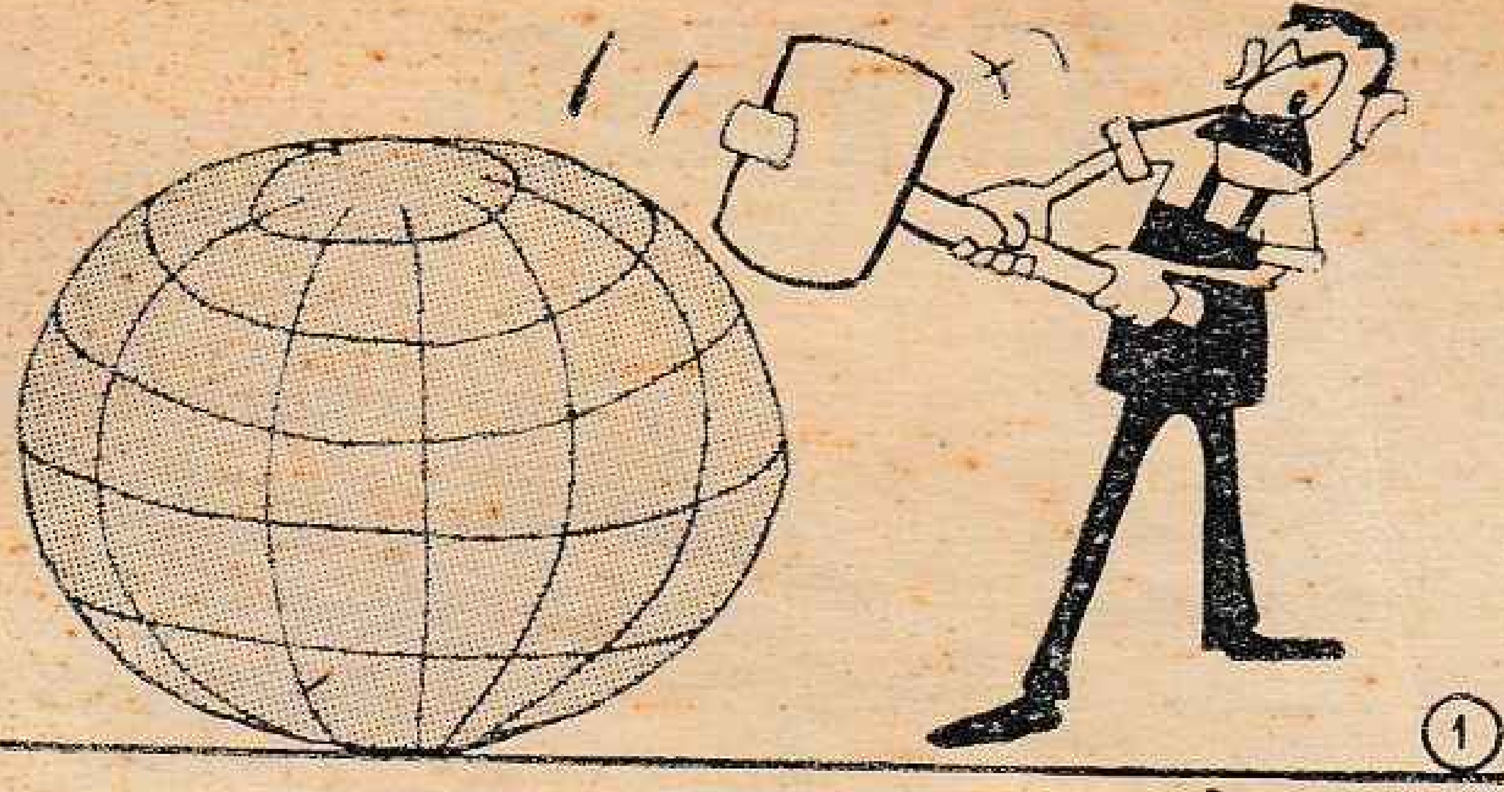
Eğitimin gerekliliği yanında, bir de yöntemi üzerinde düşünmek gerek. Sosyalizmi öğrenmek için sosyalist kitaplardan edinilmiş bilgiler yeterli midir? Kesinlikle hayır. Eylem olmadan, bu bilgileri pratiğe indirgemeden sosyalizm öğrenilemez.

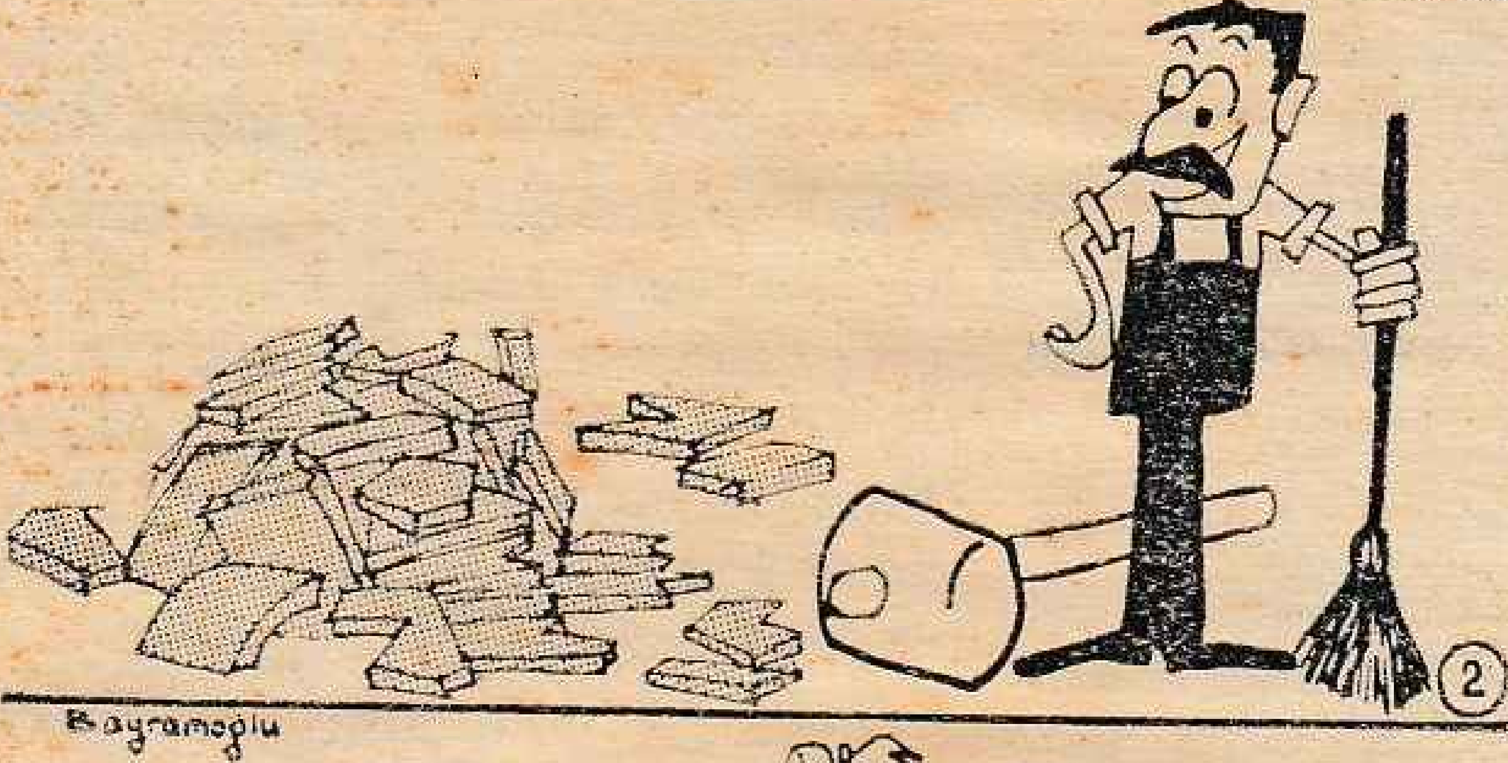
Dialektik materyalizmin bilgi teorisi, pratiğe ilk yeri verir ve insanın pratikten hiç ayrılamayacağına inanır. İnsanların düşünceleri, kavramları hayattan doğar. "Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" derken, devrimci teorinin de pratikten belirlendiğini unutmamalıyız. "Bilgi sürecinin ilk adımı, dış dünyanın şeyleri ile temasa gelmektir ve bu, algılama aşamasıdır. İkinci adım, yeniden düzenleme, yada kurma -inşa algı ile toplanan bilgilerin sentezine ulaşmaktır.. Fakat bilgi süreci burada bitmez. Marksist felsefe için asıl önemli olan mesele, nesnel dünyanın kanunlarının öğrenilmesi ve böylece dünyayı açıklayabilecek gücün kazanılması değil, bu bilgileri uygulayarak dünyayı fiilen değiştirmektir." (2) Böylece pratikden aldığı verilerle oluşan devrimci teori, dünyayı değiştirmek için bir üst aşamada yine pratiğe dönecektir.

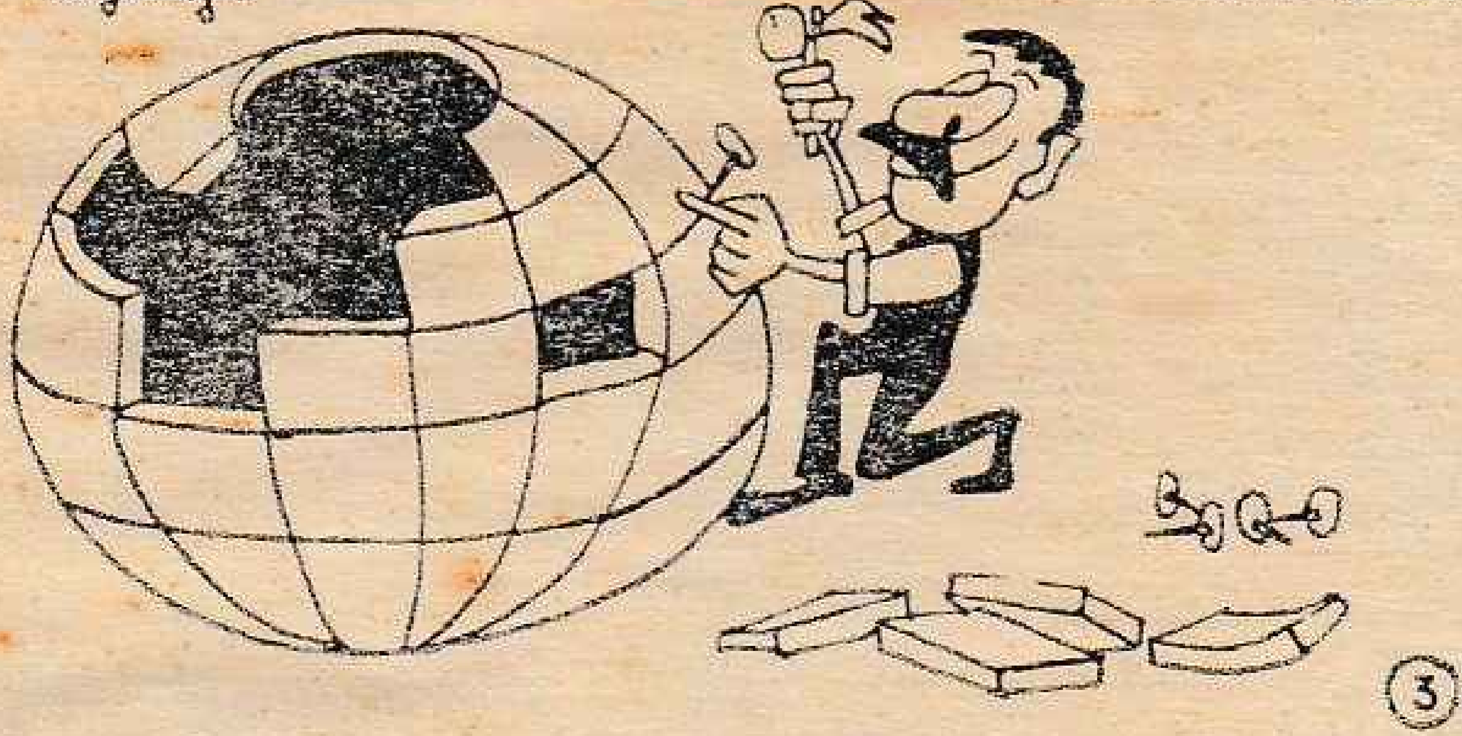
Burada pratik - teori - pratik ilişkisi ortaya çıkmaktadır.

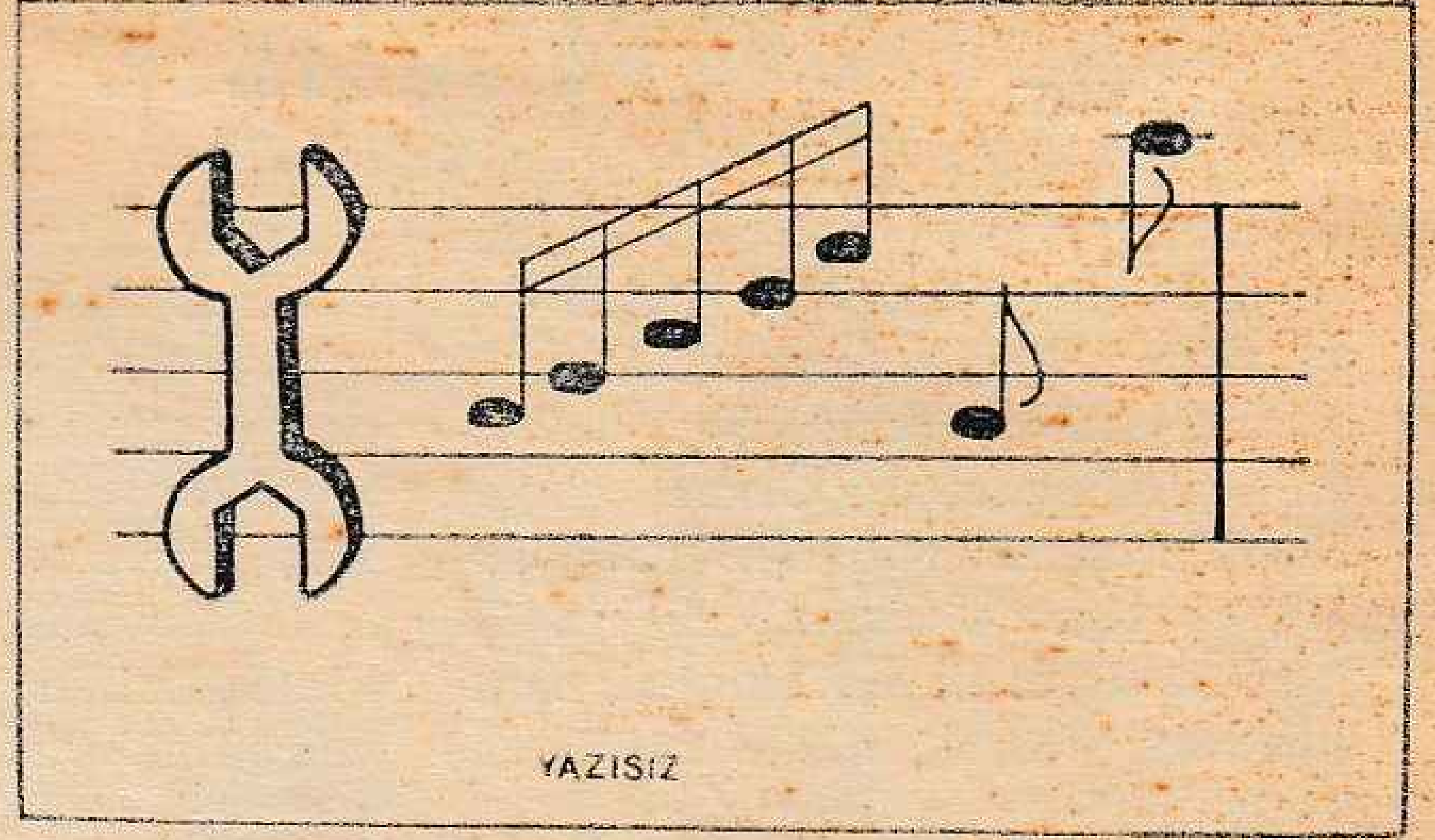
Şunu da unutmayalım, teori gerçeklikle iç içedir, oysa pratik gerçekliğin ta kendisidir.

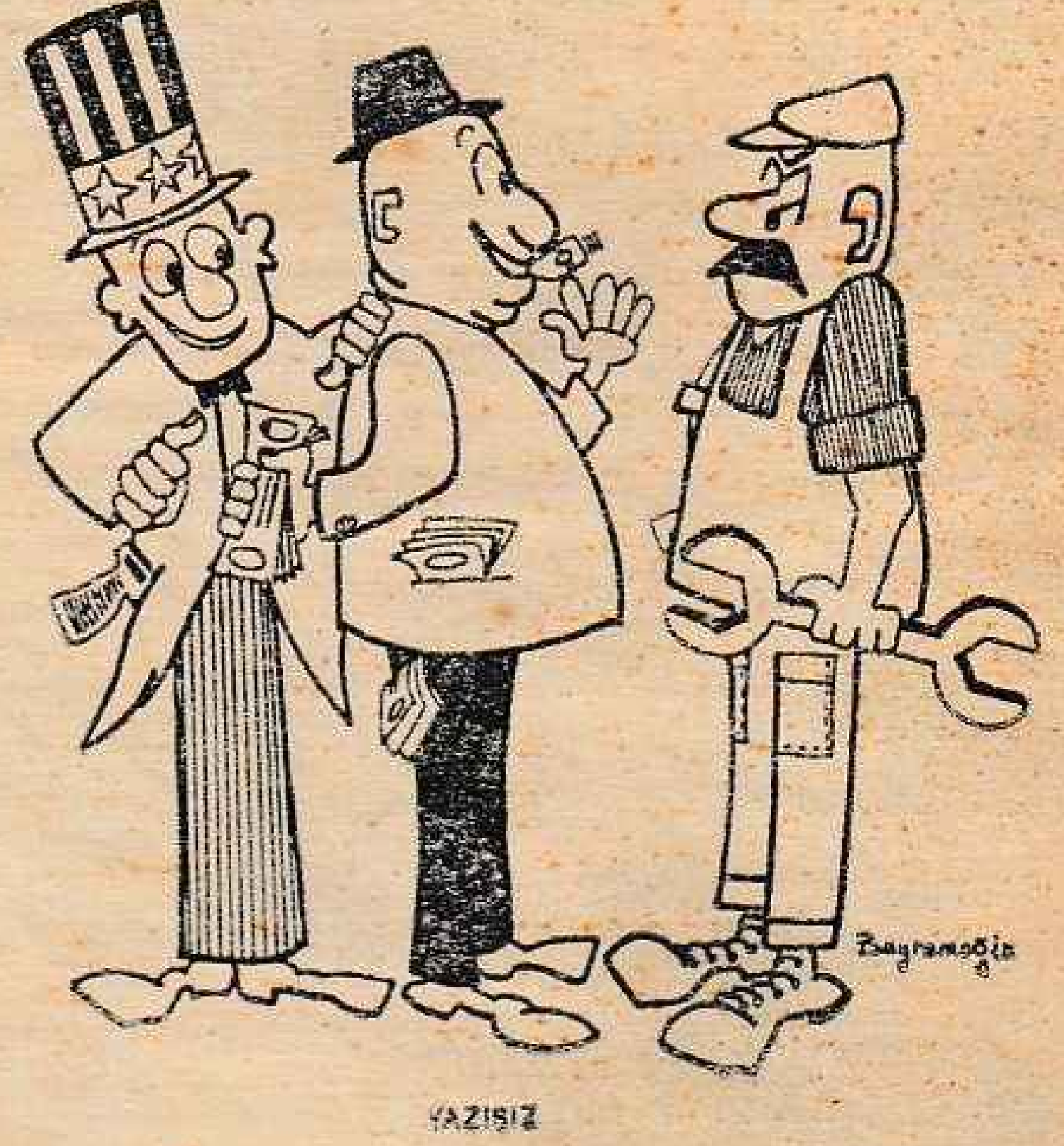
Şu halde, bize dünyayı değiştirecek devrimci eylemimiz için gerekli olan devrimci teori ancak pratiğe uygulanınca amacına ulaşacaktır. Eylem içinde eğitilerek, hatalardan arınarak ve sosyalizmi öğrenerek, mücadelemizi başarılı kılabiliriz. Devrimcilerin görevi devrimci teoriyi bilmektir ve de devrimcilerin görevi devrim yapmaktır. "Bir şeyi bilmek isteyen insan onunla

temasa gelmeksizin, onun çevresinde yaşamaksızın, onu uygulamaksızın bu işi yapamaz." (3) O halde, eğitimimiz eylemle bütünleşmelidir.

Eğitim, ideolojik bir devrimdir ve bir kavga aracıdır. Bu nedenle, eğitimin getirdiği önemli şeylerden biri, savaşçıların önyargılardan arınmalarıdır. Nesnelerin özlerini anlamalı ve onların içindeki çelişkilerden yararlanarak mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Sosyalist mücadeleyi ancak, kendi araştırma, yetişme ve öğrenimimiz sırasında, her aşamayı, proleterlerin ve emekçi yığınların sömürücülere karsı verdikleri sürekli savaşla birleştirdiğimiz zaman öğrenebiliriz.

1 — LE DUAN : Vietnam Sosyalist Devrimi, Gerçek Yayınevi, s : 104

2 — MAO TSE - TUNG : Teori ve Pratik, s : 20

3 — MAO TSE - TUNG : age, s : 13

ÜNİVERSİTEYE GİRİŞ SINAVLARI

7 Temmuz tarihinde Üniversite ye giriş sınavları yapılacaktır. 70 bin lise mezununun 15 bini üniversiteye girebilecek, lise, sanat, okulu, ticaret liseleri ve imam - hatip oklu mezunlarıyla birlikte 15 bin öğrenci özel okullarda okumak mutluluğuna erişecek. 45 bin lise öğrenciside ünivers te bahçelerinde çadır kurup, sokakları dolduracak, "Bizde okumak istiyoruz" diyecek. Bu deyiş yıllardan beri sürmektedir, ve biz gençler yurdumuzdaki tüm ilerici güçlerle omuz omuza vererek bu anayasa dışı bozuk eğitimle mücadele etmez, onu düzeltmeye çalışmazsak daha yıllarca da devam edecektir.

Türkiye'de eğitim sistemi bozuktur, çünkü eğitim alt yapının belirlediği bir üst yapı kurumudur. Ve alt yapı, içinde bulunduğumuz bozuk ekonomik düzen dir. Bozuk eğitim sisteminin düzelmesi için bozuk ekonomik düzenin değişmesi gereklidir. Bu yolda çaba sarfeden liseli kardeşlerimizin, her zaman yanındayız, sonuna kadar destekliyeceğiz.

Orta öğretim yeterli değildir. Öğrencileri yüksek öğrenime hazırlıyamamaktadır. Üniversiteye giren öğrencilerin yarısından fazlası büyük şehir liselerinden mezun olanlardır. Bunun yanında küçük şehir liseleri araç gereç bakımından yetersizdir, ihmal edilmiştir. Tecrübeli öğretmenler büyük şehir liselerinde rüşvetle iltimasla alıkonulmakta, küçük şehir liselerinde ise kadro noksanlığı, ilkokul öğretmenleri ve meslekten olmayan doktor, mühendis, eczacı, avukat gibi kimseler tarafından telafi edilmektedir. Bir çok küçük şehir liselerinde ikili, üçlü öğretim yapılmaktadır. Ayrıca burjuva çocukları paraları karşılığında kolejlerde daha mükemmel şartlar altında okuma imkânına sahiptirler. Liselerdeki öğretim metodu günün şartlarına uymayan bir metoddur. Ulusal ve çağdaş eğitim yöntemlerinin uygulanması gereklidir. Bunlar orta öğretimin sakatlığını iyice ortaya koymaktadır. Bu koşullar altında üniversiteye gelen öğrencinin başarı sağlamasını beklemek abestir.

Üniversiteye giriş sınavları geçersizdir. Öğrenciye yeteneğine göre yüksek öğrenim imkânını vermemektedir. Fen bölümünden mezun olanlar, edebiyatla ilişkin dallarda eğitim görmekle, sınavlar İmtihan - Toto olmaktan öteye gidememektedir. Sınava giren 70 bin lise mezunundan 15 bini okullara alınmaktadır. Buna göre her beş lise mezunundan biri okuma imkânına kavuşmaktadır. Anadolu liselerinden mezun olanlar daha sınava girmeden, liselerdeki öğretim imkânları bakımından, fırsat eşitliğini kaybetmişlerdir. Anayasanın her gence tanıdığı fırsat eşitliği yok edilmektedir. Üniversiteye giriş sınavlarını kazananların büyük çoğunluğunu ise büyük kentlerde ve kolejlerde okuyan burjuva gençleri oluşturmaktadır. Sınavlar aracılığıyla ünversiteler emekçi kitlenin çocuklarına kapalı tutulmakta, 15 bin kişilik kontejan bir subap görevi görmektedir. Kapitalizm emekçi kitlerin uyanışını engellemek için eğitim kurumlarını kendi tekelinde tutmaktadır.

Önümüzdeki bir başka sorun da özel okullar meselesidir. Bozuk düzenin burjuvalara tanıdığı olanaklardan yararlanan sermaye sahipleri, ticaret kurumları haline getirdikleri özel okullar aracılığıyla bir taraftan cephelerini şişirirken bir taraftanda her sene 15 bin öğrencive sözde yüksek öğrenim imkanı tanıyarak eğitim ticareti yapmaktadırlar. Özel okullara lise, sanat okulu ticaret lisesi ve imam - hatip okulu mezunları alınmakta, verilen 20, 30 bin lira karşılığı eczacı, dişçi, mühendis gibi etiketi parlak olan diplomalar verilmektedir. Okutulan öğrencinin yetenekleri, öğrenim tarzı ve mezuniyet sonrası düşünülmemektedir. Özel okullarda eğitim ve eğitim kadrosu yetersizdir. Tüm bunlar özel okulların eğitime ne denli önem verdiklerini açıkça göstermektedir! Özel okullar anayasa dışı kuruluşlardır. Anayasa eğitimin parasız olmasını söylediği halde eğitim paralıdır ve para içindir. Özel okullar devletleştirilmeli ve özel okul yolu ile yapılan sömürüye son verilmelidir.

Öğrenci gençlik olarak bizler bu yolda ki mücadelemizi omuz omuza vererek güçlendirelim ve sloganlarımızı beraberce haykıralım.

- **BÜTÜN LİSE MEZUNLARI ÜNİVERSİTEYE**
- **SINAVLAR ÖĞRENCİLERİN YETENEKLİ OLDUKLARI BRANŞLARI SEÇMELERİ İÇİN YAPILMALIDIR.**
- **ANAYASAYA AYKIRI ÜNİVERSİTEYE GİRİŞ SINAVLARINA HAYIR.**
- **ÖZEL OKULLAR DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR.**
- **ULUSAL VE ÇAĞDAŞ EĞİTİM**

GENÇLİK DERGİSİ : Aylık Dergi. Sahibi : NİHAT AKSEYMEN. Yazı İşleri Müdürü : O. GAZİ ERDAL Yönetim yeri ve her türlü yazışma adresi : Süleyman Sırrı Sokak 2/8 YENİŞEHİR — ANKARA. Dizgi ve Baskı : TÖYKO MATBAASI. Yıllık abone bedeli 10 T.L. İlân, pazarlıkladır. FİATI : 100 Krş.